

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 20. marca 2019*

„Dumping – Dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Číne – Článok 11 ods. 4 a 5 a článok 17 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 11 ods. 4 a 5 a článok 17 nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Zamietnutie priznania štatútu nového vyvážajúceho výrobcu v zmysle článku 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 917/2011 – Výber vzorky – Individuálne preskúmanie – Dôverné zaobchádzanie“

Vo veci T-310/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, so sídlom vo Foshane (Čína), v zastúpení: B. Spinoit, D. Philippe a A. Wese, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne A. Demeneix, M. França a T. Maxian Rusche, neskôr A. Demeneix, T. Maxian Rusche a N. Kuplewatzky, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Cerame-Unie AISBL, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: V. Akritidis, advokát,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2016) 2136 final z 15. apríla 2016, ktorým sa zamietajú žiadosti o priznanie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu, pokiaľ ide o konečné antidumpingové opatrenia, ktoré boli vo vzťahu k dovozu keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike zavedené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 917/2011,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia J. Schwarcz (spravodajca) a C. Iliopoulos,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. júla 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, spoločnosť Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd so sídlom vo Foshane (Čína), je výrobcom keramických obkladačiek patriacim do skupiny Foshan Lihua.
- 2 Dňa 12. septembra 2011 prijala Rada Európskej únie vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 917/2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 238, 2011, s. 1, ďalej len „konečné nariadenie“). Sadzby antidumpingového cla vychádzali z dumpingových rozpätí zistených prešetrovaním, ktoré viedlo k stanoveniu týchto konečných opatrení (ďalej len „pôvodné prešetrovanie“), keďže tieto rozpätia boli nižšie ako rozpätia ujmy.
- 3 Počas pôvodného prešetrovania Európska komisia použila metódu výberu vzorky podľa článku 17 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), naposledy zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014 z 15. januára 2014, ktorým sa menia určité nariadenia, ktoré sa vzťahujú na spoločnú obchodnú politiku, pokiaľ ide o postupy prijímania určitých opatrení (Ú. v. EÚ L 18, 2014, s. 1) (ďalej len „základné nariadenie“) [nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21)]. Vyvážajúcim výrobcom zahrnutým do vzorky, na ktorých sa vzťahovalo individuálne zaobchádzanie podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 5 nariadenia 2016/1036), boli uložené individuálne sadzby antidumpingového cla. Vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali na pôvodnom prešetrovaní, ktorí však neboli zahrnutí do vzorky, ako aj jednému vyvážajúcemu výrobcovi, ktorý bol zahrnutý do vzorky, ale nevzťahovalo sa na neho individuálne zaobchádzanie, bola uložená sadzba antidumpingového cla zodpovedajúca podľa článku 9 ods. 6 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 6 nariadenia 2016/1036) váženému priemernému dumpingovému rozpätiu vyvážajúcich výrobcov stanovenému vo vzorke, teda 30,6 %. Návrhy na individuálne zisťovanie podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 17 ods. 3 nariadenia 2016/1036) predložilo osem spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Bolo rozhodnuté o vykonaní individuálneho zisťovania v prípade jediného z týchto vyvážajúcich výrobcov, pretože to nemalo za následok neprimerané skomplikovanie úlohy Komisie. Tento vyvážajúci výrobca bol nepochybne najväčším z ôsmich vyvážajúcich výrobcov žiadajúcich o individuálne zisťovanie. Napriek tomu po oznámení konečných zistení sa ukázalo, že tento vyvážajúci výrobca neposkytol určité potrebné informácie, takže zistenia týkajúce sa tohto vyvážajúceho výrobcu boli založené na dostupných skutočnostiach v súlade s článkom 18 základného nariadenia (teraz článok 18 nariadenia 2016/1036). Uvedenému vyvážajúcemu výrobcovi, ako aj vyvážajúcim výrobcom, ktorí nespomagali na pôvodnom prešetrovaní, bola uložená sadzba antidumpingového cla stanovená pri použití najvyšších dumpingových rozpätí konštatovaných pre reprezentatívny výrobok spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, teda 69,7 %.
- 4 Žalobkyňa sa nezúčastnila na správnom konaní, ktoré viedlo k prijatiu konečného nariadenia, takže jej meno sa neuvádza v prílohe I konečného nariadenia. Jej dovozy predmetného výrobku teda podliehali sadzbe antidumpingového cla 69,7 %.
- 5 Listom zo 7. septembra 2013 žalobkyňa požiadala Komisiu o priebežné revízne prešetrovanie, obmedzené na dumping, podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 3 nariadenia 2016/1036). Táto žiadosť bola odôvodnená jednak zavedením nového systému distribúcie prostredníctvom prepojeného podniku zo strany žalobkyne a jednak zavedením nového typu výrobku, ktorý neexistoval v období od 1. apríla 2009 do 31. marca 2010 (ďalej len „pôvodné obdobie

prešetrovania“). Žalobkyňa vo svojej žiadosti o revízne prešetrovanie uviedla, že sa nezúčastnila na pôvodnom prešetrovaní, pretože nepoznala konečné miesto určenia svojich výrobkov, ktoré počas obdobia pôvodného prešetrovania predávala iba jednej čínskej obchodnej spoločnosti.

6 Komisia odpovedala na list žalobkyne 25. októbra 2013. Vo svojej odpovedi Komisia žalobkyni oznámila informácie všeobecnej aj predbežnej povahy týkajúce sa najmä revíznych prešetrovaní s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu v zmysle článku 3 konečného nariadenia.

7 Článok 3 konečného nariadenia stanovuje:

„V prípade, že ktorýkoľvek [nový čínsky výrobca] poskytne Komisii dostatočné dôkazy, že počas obdobia prešetrovania (1. apríl 2009 až 31. marec 2010) nevyviezol výrobky opísané v článku 1 ods. 1 s pôvodom v [Číne], že nie je prepojený s vývozcom ani výrobcom, na ktorých sa vzťahujú opatrenia uložené týmto nariadením, a že v skutočnosti vyviezol buď príslušné výrobky alebo sa neodvolateľne zmluvne zaviazal vyviezť značné množstvo do Únie po skončení obdobia prešetrovania, môže Rada na návrh Komisie a po konzultácii s poradným výborom jednoduchou väčšinou zmeniť a doplniť článok 1 ods. 2 s cieľom stanoviť pre tohto výrobcu clo uplatniteľné na spolupracujúcich výrobcov nezaradených do vzorky, t. j. 30,6 %.“

8 Listom z 28. februára 2014 žalobkyňa jednak zopakovala svoju žiadosť o priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia a jednak subsidiárne požiadala o začatie revízneho prešetrovania s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu v zmysle článku 3 konečného nariadenia. V tomto rámci najmä uviedla, že počas obdobia pôvodného prešetrovania predala celú svoju produkciu jednému obchodnému podniku a že nemala žiadnu vedomosť o konečnom mieste určenia svojich výrobkov. Pripustila, že viacero z jej obkladačiek mohol tento obchodný podnik a jeho partneri vyvážať do Európskej únie, ale uviedla, že nevie, akým spôsobom. Tiež tvrdila, že nebola prepojená na podnik podliehajúci predmetným antidumpingovým clám a že uzavrela nevyviedateľnú zmluvu o budúcej dodávke svojich výrobkov.

9 Listami z 8. apríla, 2. a zo 17. júna 2014 žalobkyňa zopakovala svoje žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie a udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu. V tomto rámci uviedla, že „priamo“ nevyvážala predmetný výrobok do Únie a že je obeťou diskriminačného zaobchádzania v porovnaní s konkurentom, ktorý požiadaval o priebežné revízne prešetrovanie a jeho žiadosti bolo vyhovené, a informovala Komisiu o možnej budúcej žalobe na nečinnosť proti Komisii v prípade, že nebude prijaté rozhodnutie v tomto zmysle.

10 Listom z 3. septembra 2014 Komisia odpovedala, že potrebuje všetky požadované informácie, aby mohla začať a ukončiť priebežné revízne prešetrovanie, objasnila niektoré body postupu, ktorý sa má nasledovať, a dospela k záveru, že ešte nemá k dispozícii všetky potrebné dokumenty. V tomto rámci požiadala žalobkyňu o vyplnenie formulára žiadosti o trhovohospodárske zaobchádzanie podľa článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. c) nariadenia 2016/1036]. Komisia žalobkyňu tiež požiadala, aby predložila dôkazy o svojich tvrdeniach, pokiaľ ide o neexistenciu vývozov do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, neexistenciu väzieb na podniky podliehajúce predmetným antidumpingovým clám a existenciu zmluvy o dodávkach predmetného výrobku po období vývozu. Zopakovala, že aj keď sú podmienky uplatnenia článku 3 konečného nariadenia splnené, žalobkyňa podlieha tej istej sadzbe antidumpingového cla ako vyvážajúci výrobcovia, ktorí spolupracovali v rámci pôvodného prešetrovania, ale neboli zaradení do vzorky, teda 30,6 %.

11 Listom z 9. októbra 2014 žalobkyňa odpovedala, pričom tvrdila, že Komisia jej uložila dôkazné bremeno nad rámec požiadaviek stanovených v právnych predpisoch. Žalobkyňa tiež požiadala o to, aby jej bol priznaný štatút dotknutej osoby v rámci priebežného revízneho prešetrovania týkajúceho sa konkurenta.

12 Dňa 18. decembra 2014 bol tento štatút žalobkyni udelený a dostala informačné dokumenty.

- 13 Listom z 11. decembra 2014 žalobkyňa predložila ďalšie informácie, ktoré sa týkali jej žiadosti o revízne prešetrovanie s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu, a subsidiárne a podporne informácie, ktoré sa týkali jej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie. Žalobkyňa tiež predložila dotazník týkajúci sa trhovohospodárskeho zaobchádzania. Uviedla, že ako dočasné riešenie akceptuje uplatňovanie tej istej sadzby antidumpingového cla ako vyvážajúci výrobcovia, ktorí spolupracovali v rámci pôvodného prešetrovania, ale neboli zaradení do vzorky. Tvrdila však, že má právo na individuálne preskúmanie.
- 14 Listom zo 6. februára 2015 Komisia potvrdila, že začala analyzovať spis, ktorý jej žalobkyňa doručila 11. decembra 2014. Žalobkyňu tiež požiadala, aby potvrdila, že súhlasí, aby sa s ňou zaobchádzalo ako s novým vyvážajúcim výrobcom v zmysle článku 3 konečného nariadenia, a že zároveň trvá na svojej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie.
- 15 Listom z 10. februára 2015 žalobkyňa potvrdila, že súhlasí, aby sa s ňou zaobchádzalo ako s novým vyvážajúcim výrobcom v zmysle článku 3 konečného nariadenia, a navrhla Komisii pozastaviť žiadosť o priebežné revízne prešetrovanie, aby sa neoneskorili výsledky revízneho prešetrovania podľa tohto ustanovenia.
- 16 E-mailom z 23. februára 2015 Komisia požiadala žalobkyňu o vyplnenie dotazníka pre subjekty, ktoré požiadali o štatút nového vyvážajúceho výrobcu. Spresnila, že žiadosť bude preskúmaná ihneď po doručení odpovede na uvedený dotazník a že žalobkyňa sa môže odvolávať na informácie, ktoré boli predtým predložené Komisii.
- 17 Dňa 25. marca 2015 žalobkyňa požiadala o predĺženie lehoty na spätné zaslanie tohto dotazníka. Komisia jej predĺžila uvedenú lehotu do 17. apríla 2015. Dôverná verzia odpovede bola zaslaná v stanovenej lehote a nedôverná verzia 30. apríla 2015.
- 18 V odpovedi na žiadosť o informáciu týkajúcu sa horizontu, v akom Komisia prijme svoje rozhodnutie, Komisia 28. mája 2015 oznámila žalobkyni, že analyzuje spis a že jej čoskoro zašle žiadosť o objasnenia.
- 19 Dňa 23. júna 2015 Komisia zaslala žalobkyni prvú žiadosť o objasnenia týkajúcu sa zaslaných informácií vo veci žiadosti s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu podľa článku 3 konečného nariadenia.
- 20 Dňa 13. júla 2015 žalobkyňa predložila dôvernú odpoveď na žiadosť Komisie. Nedôverná verzia bola predložená 14. a 24. augusta 2015.
- 21 Dňa 27. augusta 2015 európske združenie keramického priemyslu Cerame-Unie AISBL (ďalej len „vedľajší účastník konania“ alebo „Cerame-Unie“) so sídlom v Bruseli (Belgicko) predložilo Komisii informácie týkajúce sa žalobkyne. Tieto informácie neboli žalobkyni počas správneho konania predložené. V liste z 18. septembra 2015 (bod 23 nižšie) však bola žalobkyňa informovaná o skutočnosti, že Komisia dostala informácie vo veci pôvodného prešetrovania zo strany zástupcov výrobného odvetvia Únie.
- 22 Dňa 16. septembra 2015 žalobkyňa zaslala Komisii urgenciu, aby prijala rozhodnutie týkajúce sa jej žiadosti.
- 23 Dňa 18. septembra 2015 Komisia informovala žalobkyňu o aktuálnom stave žiadosti s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu. Keďže táto žiadosť bola stále nedostatočne odôvodnená, zaslala druhú žiadosť o objasnenia s prílohou, v ktorej boli podrobne uvedené požadované informácie. Poukázala najmä na rozdiely medzi verejnými informáciami a informáciami poskytnutými žalobkyňou

a požiadala o objasnenia týchto bodov. Pokiaľ ide konkrétne o podmienku týkajúcu sa neexistencie vývozu predmetného výrobku do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, Komisia uviedla toto spresnenie:

„Jedinou doteraz poskytnutou informáciou týkajúcou sa predajov spoločnosti Foshan Lihua počas obdobia [pôvodného] prešetrovania je rukou písaný mesačný zoznam predajov vykonaných v rokoch 2009 a 2010. V tomto zozname sa nenachádzajú ani predané množstvá, ani čísla faktúr, ani miesta určenia či mená zákazníkov. Porozumeli sme, že váš klient nedisponoval elektronickou verziou účtovných záznamov v období [pôvodného] prešetrovania. V súčasnej situácii nie je možné na základe týchto obmedzených informácií vyvodiť závery týkajúce sa [tohto kritéria].“

- 24 E-mailom z 29. septembra 2015 žalobkyňa odpovedala na druhú žiadosť o objasnenia. Nedôverná verzia bola Komisii predložená 5. novembra 2015. Žalobkyňa zastávala názor, že Komisia nebola oprávnená od nej požadovať predmetné informácie a že tieto žiadosti predstavovali zneužitie právomoci. Žalobkyňa na záver požiadala o začatie revízneho prešetrovania s ohľadom na udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu a individuálne dumpingové rozpätie.
- 25 Dňa 4. decembra 2015 Komisia zaslala žalobkyňi, združeniu Cerame-Únie a zastúpeniu Čínskej ľudovej republiky pri Únii všeobecný informačný dokument s uvedením podstatných skutočností a úvah, na základe ktorých Komisia navrhla zamietnuť žiadosť o revízne prešetrovanie s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu v zmysle článku 3 konečného nariadenia. Komisia najmä konštatovala, že žalobkyňa bola vyvážajúcim výrobcom predmetného výrobku a že skutočne vyvážala tento výrobok do Únie po pôvodnom období prešetrovania, takže tretia podmienka udelenia predmetného štatútu sa považovala za splnenú. Naproti tomu Komisia zastávala názor, že žalobkyňa nepreukázala, že sa neuskutočnili žiadne vývozy do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, ani neexistenciu svojich väzieb na spoločnosti podliehajúce predmetným antidumpingovým clám. Prvé dve podmienky sa tak nepovažovali za splnené.
- 26 Dňa 11. decembra 2015 bol všeobecný informačný dokument predložený delegáciám výboru pre nástroje na ochranu obchodu.
- 27 Listom z 20. decembra 2015 žalobkyňa odpovedala na všeobecný informačný dokument a požiadala o vypočutie pred Komisiou. Pred predložením svojich pripomienok k tomuto dokumentu uviedla, že Komisia mala povinnosť preskúmať v prvom rade jej žiadosť o priebežné revízne prešetrovanie. Komisia mala rozhodnúť o jej žiadosti o revízne prešetrovanie s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu len subsidiárne a pod podmienkou, že sa bude domnievať, že priebežné revízne prešetrovanie nie je odôvodnené. Žalobkyňa tiež vyzvala Komisiu, aby rozhodla o jej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie do 20. januára 2016. Žalobkyňa taktiež poprela, že by podala žiadosť o priznanie antidumpingovej sadzby 30,6 %, ktorá sa uplatňuje na výrobcov, ktorí spolupracovali, ale neboli zahrnutí do vzorky. Požiadala o individuálne preskúmanie. Žalobkyňa navyše tvrdila, že Komisia nevedla svoje prešetrovanie (ďalej len „predmetné prešetrovanie“) nestranným spôsobom, že nevychádzala zo skutkových okolností, ale z hypotéz, a že jej uložila dôkazné bremeno, ktoré je náročnejšie ako dôkazné bremeno ostatných žiadateľov o revízne prešetrovanie s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu.
- 28 Dňa 11. januára 2016 žalobkyňa predložila nedôvernú verziu svojich pripomienok.
- 29 Dňa 13. januára 2016 sa konalo vypočutie žalobkyne pred Komisiou, na ktorom sa zúčastnili aj dvaja zástupcovia medzinárodnej obchodnej komory Číny. Z tohto vypočutia neexistuje žiadna zápisnica ani protokol. Dňa 15. januára 2016 žalobkyňa zaslala zhrnutie toho, ako pochopila stanovisko prijaté Komisiou v priebehu vypočutia.

- 30 Dňa 18. januára 2016 žalobkyňa zaslala Komisii v nadväznosti na vypočutie list. Uviedla najmä, že v súlade s článkom 11 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 4 nariadenia 2016/1036) sa má v *Úradnom vestníku Európskej únie* oficiálne uverejniť oznámenie o začatí revízneho prešetrovania s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu, k čomu však nedošlo. Žalobkyňa tiež tvrdila, že Komisia jej nepredložila žiadny dokument, ktorý by mohol vyvolať pochybnosti o skutočnosti, že prvé dve podmienky udelenia štatútu nového vyvážajúceho výrobcu boli splnené.
- 31 E-mailom z 19. januára 2016 Komisia spresnila, že právnym základom upravujúcim revízne prešetrovanie s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu v prípadoch, keď tak ako v prejednávanej veci inštitúcie využili výber vzorky v rámci pôvodného prešetrovania, nie je článok 11 ods. 4 základného nariadenia, ale osobitné ustanovenie v nariadeniach, ktorými sa ukladajú konečné antidumpingové opatrenia. Zopakovala konštatovanie, že v prípade pozitívneho výsledku revízneho prešetrovania sa bude na žalobkyňu uplatňovať taká istá sadzba antidumpingového cla ako na vyvážajúcich výrobcov, ktorí spolupracovali na pôvodnom prešetrovaní, ale neboli zaradení do vzorky, a nie individuálna sadzba.
- 32 Žalobkyňa v liste z 22. januára 2016 uviedla, že nesúhlasí s tým, aby sa na ňu v nadväznosti na revízne prešetrovanie podľa článku 3 konečného nariadenia uplatňovala taká istá sadzba antidumpingového cla ako na vyvážajúcich výrobcov, ktorí spolupracovali v rámci pôvodného prešetrovania, ale neboli zaradení do vzorky, pričom zastávala názor, že je diskriminačné uplatňovať rôzne podmienky začatia na nových vyvážajúcich výrobcov podľa toho, či technika výberu vzorky bola alebo nebola použitá. Žalobkyňa tvrdila, že predložila dôkazy, podľa ktorých na prvý pohľad nevyvážala predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, a že nemala väzby na spoločnosti podliehajúce predmetným antidumpingovým clám. Žalobkyňa spochybnila zákonnosť konania s ohľadom na pravidlá dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“) obsiahnutej v prílohe 1A dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82). V tom istom liste žalobkyňa predložila spresnenia, pokiaľ ide o štruktúru skupiny a jej praktické využitie certifikácie „ES“ svojich výrobkov.
- 33 Dňa 15. apríla 2016 Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie C(2016) 2136 final, ktorým sa zamieta žiadosť o priznanie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu, pokiaľ ide o konečné antidumpingové opatrenia, ktoré boli vo vzťahu k dovozu keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike zavedené konečným nariadením (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Na úvod spresnila, že článok 11 ods. 4 základného nariadenia nemôže slúžiť ako právny základ, pokiaľ bola na účely pôvodného prešetrovania použitá technika výberu vzorky, a že právnym základom žiadosti je článok 3 konečného nariadenia.
- 34 Pokiaľ ide o podmienky udelenia štatútu nového vyvážajúceho výrobcu stanovené týmto ustanovením, Komisia v prvom rade konštatovala, že žalobkyňa bola vyvážajúcim výrobcom predmetného výrobku a že skutočne vyvážala tento výrobok do Únie po pôvodnom období prešetrovania. Tretia podmienka udelenia predmetného štatútu sa tak považovala za splnenú.
- 35 Pokiaľ ide ďalej o druhú podmienku, podľa ktorej podnik, ktorý žiada o predmetný štatút, nesmie mať väzby na spoločnosť podliehajúcu predmetným antidumpingovým clám, Komisia sa naopak domnievala, že informácie predložené žalobkyňou boli neúplné a v rozpore s verejne dostupnými informáciami. Keďže predmetné prešetrovanie Komisii neumožnilo potvrdiť, že žalobkyňa nemala väzby na takýto podnik, bolo konštatované, že žalobkyňa nespĺňa druhú podmienku.
- 36 Napokon pokiaľ ide o prvú podmienku, podľa ktorej podnik, ktorý žiada o predmetný štatút, nesmie vyvážať predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, Komisia, domnievajúc sa, že informácie predložené žalobkyňou boli neúplné a v rozpore s inými informáciami, ktoré má k dispozícii, nemohla vylúčiť, že počas uvedeného obdobia žalobkyňa vyvážala predmetný výrobok do

Únie buď priamo, alebo nepriamo prostredníctvom prepojených spoločností alebo v rámci dohôd o výrobe s inými nezávislými spoločnosťami. V dôsledku toho Komisia dospela k záveru, že žalobkyňa nespĺňa ani prvé kritérium.

- 37 Konštatujúc, že žalobkyňa nepreukázala, že spĺňa prvú a druhú podmienku na udelenie štatútu stanoveného v článku 3 konečného nariadenia, hoci mala opakovane možnosť predložiť dodatočné informácie, Komisia zamietla jej žiadosť o udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu.
- 38 Navyše Komisia rozhodnutím z 11. júla 2016 zamietla žiadosť o priebežné revízne prešetrovanie žalobkyne podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia, pričom toto zamietnutie je predmetom veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisnia (T-654/16, EU:T:2018:525).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 39 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. júna 2016 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 40 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. októbra 2016 podalo Cerame-Unie návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 41 Dňa 7. decembra 2016 žalobkyňa v replike požiadala o spojenie tejto veci s vecou, v ktorej bol medzčasom vydaný rozsudok z 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisnia (T-654/16, EU:T:2018:525). Tiež požiadala o to, aby dôverné informácie, ktoré sa jej týkajú, neboli oznámené združeniu Cerame-Unie, a poskytla nedôvernú verziu predmetných dokumentov.
- 42 Dňa 16. decembra 2016 Komisia vyjadrila nesúhlas so spojením tejto veci s vecou, v ktorej bol medzčasom vydaný rozsudok z 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisnia (T-654/16, EU:T:2018:525).
- 43 Rozhodnutím z 23. januára 2017 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu rozhodol, že predmetné veci nespojí.
- 44 Uznesením zo 7. apríla 2017 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu povolil, aby Cerame-Unie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie.
- 45 Vedľajší účastník konania nevzniesol námietky voči žiadosti žalobkyne o dôverné zaobchádzanie.
- 46 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 47 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 48 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,

- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 49 Žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení článku 11 ods. 4 a 5 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 5 nariadenia 2016/1036) a článkov 6.1 a 9.5 antidumpingovej dohody, druhý na porušení zásady zákazu diskriminácie, tretí na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu, štvrtý na porušení práva na obhajobu, piaty na zneužití právomoci a nesprávnom právnom posúdení, šiesty na zjavne nesprávnom právnom posúdení, siedmy na porušení práva byť vypočutý a odôvodnení, ktoré sa nezakladá na faktoch, ale na domnienkach, a ôsmy na porušení článku 9.5 antidumpingovej dohody.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 4 a 5 základného nariadenia a článkov 6.1 a 9.5 antidumpingovej dohody

- 50 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenie 8 napadnutého rozhodnutia. Toto odôvodnenie znie takto:

„[Žalobkyňa] tvrdila, že jej malo byť priznané individuálne clo v rámci revízneho prešetrovania týkajúceho sa nového vyvážajúceho výrobcu v súlade s článkom 11 ods. 4 základného nariadenia. Komisia toto tvrdenie odmietla, pričom zdôraznila, že článok 11 ods. 4 základného nariadenia nemôže slúžiť ako právny základ, pokiaľ bola na účely pôvodného prešetrovania použitá technika výberu vzorky, a že právnym základom žiadosti je článok 3 [konečného] nariadenia.“

- 51 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že keď Komisia využila postup stanovený v článku 3 konečného nariadenia namiesto postupu stanoveného v článku 11 ods. 4 základného nariadenia, malo to pre ňu negatívne dôsledky. Aj keď sa totiž článok 5 ods. 10 základného nariadenia (teraz článok 5 ods. 10 nariadenia 2016/1036), ktorý stanovuje uverejnenie oznámenia o začatí antidumpingového prešetrovania, uplatňuje v súlade s článkom 11 ods. 5 základného nariadenia v rámci konaní o preskúmaní, žiadne oznámenie o začatí konania o preskúmaní nebolo v prejednávanej veci uverejnené, takže zainteresované strany uvedené v článku 6 ods. 7 základného nariadenia (teraz článok 6 ods. 7 nariadenia 2016/1036), konkrétne dovozcovia a čínska vláda, nemohli do správneho konania zasiahnuť. Čínska vláda však mohla predložiť informácie, ktoré svojou povahou potvrdzujú, že žalobkyňa spĺňa všetky podmienky na priznanie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu stanoveného v článku 3 konečného nariadenia.
- 52 Nie je opodstatnené, aby v prípade využitia výberu vzorky v rámci pôvodného prešetrovania zainteresované tretie strany nemali právo zasiahnuť do konania o preskúmaní s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu, zatiaľ čo v rámci konania upraveného v článku 11 ods. 4 základného nariadenia by boli vyzvané, aby tak urobili. Platí to o to viac v prípade, keď Komisia uznala, že kritériá na udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu sú v podstate totožné, či ide o prešetrovanie vykonávané podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia alebo prešetrovanie vykonávané podľa článku 3 konečného nariadenia. Žiadatelia o štatút nového vyvážajúceho výrobcu podľa článku 3 konečného nariadenia sú tak diskriminovaní v porovnaní so žiadateľmi, ktorí požiadali o tento štatút podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia. Článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek nariadenia 2016/1036) nepredstavuje *lex specialis* vo vzťahu k článku 11 ods. 5 základného nariadenia.

- 53 V replike žalobkyňa tvrdí, že prax Komisie, ktorá bola uplatnená aj v napadnutom rozhodnutí prijatom na základe článku 3 konečného nariadenia a ktorá spočíva v neinformovaní všetkých zainteresovaných strán uvedených v článku 5 ods. 11 základného nariadenia (teraz článok 5 ods. 11 nariadenia 2016/1036) a článku 6 ods. 7 základného nariadenia, je v rozpore s článkom 6.1 antidumpingovej dohody.
- 54 Pokiaľ ide o článok 9.5 antidumpingovej dohody, do práva Únie ho preberá článok 11 ods. 4 základného nariadenia, ktorý ho prevzal takmer doslovne. Keďže teda ide o implementáciu povinnosti prevzatej v rámci práva WTO do práva Únie, v práve Únie má priamy účinok. Článok 9.5 antidumpingovej dohody pritom neumožňuje uplatňovať odchylné zaobchádzanie so spoločnosťami v závislosti od ich zaradenia alebo nezaradenia do vzorky. Uplatňuje sa na všetkých nových vyvážajúcich výrobcov.
- 55 Navyše aj spoločnosti, ktoré neboli zaradené do vzorky, majú tak podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, ako aj podľa článku 6.10.2 antidumpingovej dohody, právo, ktoré má v práve Únie priamy účinok, na individuálne preskúmanie, a preto by voči nim nemala byť stanovená sadzba antidumpingového cla s použitím najvyšších dumpingových rozpätí konštatovaných pre reprezentatívny výrobok spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, teda 69,7%. Keďže žalobkyňa bola jediným vývozcom, ktorý požiadal o štatút nového vyvážajúceho výrobcu, a dôvody využitia výberu vzorky zanikli, Komisia jej mala priznať individuálne preskúmanie.
- 56 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 57 V tomto ohľade je po prvé potrebné poznamenať, že tvrdenie žalobkyne sa v podstate vracia k tomu, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 11 ods. 4 a 5 základného nariadenia a článkom 9.5 antidumpingovej dohody, keďže prešetrovanie, ktoré viedlo k jeho prijatiu, nebolo zverejnené prostredníctvom uverejnenia oznámenia o začatí v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- 58 Ako však tvrdí Komisia, napadnuté rozhodnutie nemohlo byť prijaté na základe článku 11 ods. 4 základného nariadenia. Z článku 11 ods. 4 štvrtého pododseku základného nariadenia totiž vyplýva, že ustanovenia tohto článku sa neuplatňujú v prípade, ak bolo clo uložené podľa článku 9 ods. 6 tohto istého nariadenia, teda keď v pôvodnom prešetrovaní inštitúcie využili výber vzorky, ako to bolo v prejednávanej veci.
- 59 Preto článok 11 ods. 5 základného nariadenia, ktorým sa uplatňujú na samotné konania o preskúmaní stanovené v článku 11 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 2 nariadenia 2016/1036) a článku 11 ods. 3 a 4 základného nariadenia príslušné ustanovenia základného nariadenia týkajúce sa postupov a vedenia prešetrovaní vrátane článku 5 ods. 10 a 11 základného nariadenia a článku 6 ods. 7 toho istého nariadenia, sa neuplatňuje v rámci prešetrovania založeného na článku 3 konečného nariadenia.
- 60 Vôľa normotvorcu Únie vylúčiť uplatnenie článku 11 ods. 4 prvého až tretieho pododseku základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 4 prvý až tretí pododsek nariadenia 2016/1036) v prípade využitia výberu vzorky v rámci pôvodného prešetrovania, ako aj uplatnenie článku 11 ods. 5 toho istého nariadenia na iné preskúmania ako tie, ktoré sú uvedené v odsekoch 2 až 4 základného nariadenia, je potvrdená neexistenciou zmeny týchto dvoch ustanovení v nadväznosti na to, že počnúc nariadením Rady (ES) č. 285/97 zo 17. februára 1997, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 738/92, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovozy bavlnenej priadze s pôvodom v Brazílii a Turecku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 48, 1997, s. 1), sa uplatňuje prax Rady a Komisie, podľa ktorej sa za určitých podmienok priznáva novým vyvážajúcim výrobcom dumpingové rozpätie vypočítané podľa článku 9 ods. 6 základného nariadenia.

- 61 Okrem toho je preukázané, že žalobkyňa požiadala o uplatnenie článku 3 konečného nariadenia a že bola riadne informovaná o sadzbe antidumpingového cla, ktorá sa na ňu uplatňuje v prípade pozitívneho výsledku predmetného prešetrovania.
- 62 Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 3 konečného nariadenia, ktorý stanovuje osobitný postup na rozšírenie sadzby antidumpingového cla 30,6 %, ktorá sa uplatňuje na spolupracujúcich výrobcov nezaradených do vzorky, aj na prevádzkovateľov, ktorí prostredníctvom troch podmienok stanovených v tomto ustanovení preukážu, že sú novými vyvážajúcimi výrobcami. Článok 3 konečného nariadenia nestanovuje uverejnenie oznámenia o začatí revízneho prešetrovania či oznámenie jeho začatia iným zainteresovaným stranám v zmysle článku 5 ods. 10 a 11 a článku 6 ods. 7 základného nariadenia.
- 63 Pokiaľ žalobkyňa v replike tvrdí, že prax Komisie uplatnená aj v napadnutom rozhodnutí prijatom na základe článku 3 konečného nariadenia, ktorá spočíva v neinformovaní všetkých zainteresovaných strán uvedených v článku 5 ods. 11 a článku 6 ods. 7 základného nariadenia, je v rozpore s článkom 6.1 antidumpingovej dohody, je potrebné konštatovať, že ide o nové tvrdenie, ktoré bolo prvýkrát predložené v štádiu repliky. Ako to však žalobkyňa v podstate tvrdila na pojednávaní, predstavuje rozšírenie iných tvrdení predložených v rámci žaloby, ktorých cieľom je kritizovať neexistenciu uverejnenia oznámenia o začatí konania o predmetnom revíznom prešetrovaní a neexistenciu informovania všetkých zainteresovaných strán. Toto tvrdenie je preto prípustné. Pokiaľ ide o dôvodnosť uvedeného tvrdenia, je potrebné poznamenať, že článok 6.1 antidumpingovej dohody, podľa ktorého „všetky strany zúčastnené na antidumpingovom prešetrovaní sa oboznámia s tým, aké informácie úrady požadujú a poskytnú sa im dostatočná možnosť písomne predložiť všetky dôkazy, ktoré považujú v príslušnom konaní za závažné“, je prebratý do práva Únie článkom 5 ods. 10 základného nariadenia. V bode 59 vyššie už bolo rozhodnuté, že článok 11 ods. 5 základného nariadenia, ktorým sa uplatňujú na samotné konania o preskúmaní stanovené v článku 11 ods. 2 až 4 základného nariadenia príslušné ustanovenia základného nariadenia týkajúce sa postupov a vedenia prešetrovaní vrátane článku 5 ods. 10 základného nariadenia, sa neuplatňuje v rámci prešetrovania založeného na článku 3 konečného nariadenia.
- 64 Po druhé, pokiaľ žalobkyňa v podstate zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 9.5 antidumpingovej dohody v rozsahu, v akom článok 11 ods. 4 základného nariadenia je sám osebe v rozpore s týmto ustanovením z dôvodu, že vylučuje z pôsobnosti revízneho prešetrovania, ktoré stanovuje, situácie, v ktorých inštitúcie využili výber vzorky v rámci pôvodného prešetrovania, v dôsledku čoho bola Komisia povinná uplatniť článok 3 konečného nariadenia, je potrebné najskôr overiť, ako to tvrdí Komisia, či má článok 9.5 antidumpingovej dohody priamy účinok v právnom poriadku Únie.
- 65 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že aj keď je znenie článku 11 ods. 4 prvého až tretieho pododseku základného nariadenia s výnimkou tretej podmienky spojennej s existenciou vývozov po pôvodnom období prešetrovania analogické zneniu článku 9.5 antidumpingovej dohody, článok 11 ods. 4 základného nariadenia obsahuje ešte štvrtý pododsek, podľa ktorého sa tento článok neuplatňuje v prípade, ak bolo clo uložené podľa článku 9 ods. 6 tohto istého nariadenia, teda ak inštitúcie využili v rámci pôvodného prešetrovania výber vzorky. Cieľom tejto výnimky je, aby noví vyvážajúci výrobcovia neboli vo výhodnejšej procesnej situácii ako tí, ktorí spolupracovali na pôvodnom prešetrovaní, ale neboli zaradení do vzorky. Táto snaha nie je zohľadnená v antidumpingovej dohode. Článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek základného nariadenia je teda výrazom vôle normotvorcu Únie prijatý v tejto oblasti prístup vlastný právnomu poriadku Únie. Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie nemožno považovať za opatrenie určené na zabezpečenie výkonu konkrétneho záväzku, ktorý bol prevzatý v rámci WTO, v právnom poriadku Únie. Normotvorca Únie vykonával svoju regulačnú právomoc, pokiaľ ide o podmienky začatia revízneho preskúmania pre nových vyvážajúcich výrobcov, pričom si zachoval prístup vlastný právnomu poriadku Únie, a teda vôľu normotvorcu Únie vykonať prijatím článku 11 ods. 4 základného nariadenia konkrétne záväzky obsiahnuté v článku 9.5

antidumpingovej dohody nemožno preukázať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 48, 50 a 53). Z toho vyplýva, že článok 9.5 antidumpingovej dohody nemá priamy účinok v právnom poriadku Únie.

- 66 Po tretie, keďže ciele prešetrovania vykonávaného podľa článku 3 konečného nariadenia sú obmedzené viac ako ciele prešetrovania vykonávaného podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia, je opodstatnené, aby bol o začatí prešetrovania podľa článku 3 konečného nariadenia informovaný menší počet osôb. Zatiaľ čo prešetrovanie vykonávané podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia má za cieľ určiť nielen to, či je daný prevádzkovateľ novým vyvážajúcim výrobcom, ale v prípade kladnej odpovede na túto prvú otázku aj jeho individuálne dumpingové rozpätie, prešetrovanie vedené podľa článku 3 konečného nariadenia má za cieľ len overiť, či je daný prevádzkovateľ skutočne novým vyvážajúcim výrobcom. V priebehu tohto prešetrovania musí preukázať, že nevyvážal výrobky uvedené v článku 1 ods. 1 konečného nariadenia s pôvodom v Číne počas pôvodného obdobia prešetrovania, že nemá väzby na vývozcu alebo výrobcu, na ktorého sa vzťahujú opatrenia uložené týmto nariadením, a že skutočne vyvážal predmetný tovar alebo sa neodvolateľne zmluvne zaviazal vyviezť jeho značné množstvo do Únie po skončení pôvodného obdobia prešetrovania. Keďže tieto podmienky súvisia s osobným postavením dotknutého prevádzkovateľa, je zrejmé, že práve tento prevádzkovateľ má s vylúčením akejkoľvek tretej strany najlepšiu možnosť poskytnúť potrebné informácie.
- 67 Po štvrté a v každom prípade aj keby bolo treba rozhodnúť, že Komisia bola v rámci prijatia napadnutého rozhodnutia viazaná článkom 5 ods. 10 a 11 a článkom 6 ods. 7 základného nariadenia, vada konania má za následok zrušenie celého rozhodnutia alebo jeho časti len vtedy, ak sa preukáže, že bez tejto vady mohlo mať napadnuté rozhodnutie iný obsah [uznesenie z 24. septembra 2007, Torres/ÚHVT a Bodegas Muga, C-405/06 P, neuverejnené, EU:C:2007:546, bod 29; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 29. októbra 1980, van Landewyck a i./Komisia, 209/78 až 215/78 a 218/78, neuverejnené, EU:C:1980:248, bod 47, a zo 6. februára 2013, Bopp/ÚHVT (Vyobrazenie zeleného osemuholníkového rámca), T-263/11, neuverejnený, EU:T:2013:61, bod 49].
- 68 Je na účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na túto procesnú vadu, preukázať, že bez tejto vady by napadnuté rozhodnutie mohlo mať iný obsah.
- 69 Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že v prejednávanej veci mohli dovozcovia a najmä čínska vláda predložiť pripomienky v prospech žalobkyne a pravdepodobne to urobili. Následne niekoľkokrát zopakovala konštatovanie, že čínska vláda by zasiahla na podporu žalobkyne v správnom konaní, ak by o ňom bola informovaná, a že by najmä poskytla informácie, ktoré by mohli Komisii slúžiť ako vysvetlenie. Napokon žalobkyňa v replike tvrdí, že žiadne združenie vývozcov, dovozcov alebo spotrebiteľov a žiadny obchodník a ani verejnosť neboli informovaní, a v dôsledku toho nemožno vylúčiť hypotézu ich vstupu do správneho konania.
- 70 Je však potrebné konštatovať, že čínska vláda dostala všeobecný informačný dokument, ale v tomto ohľade nepredložila žiadnu pripomienku a už vôbec nie konkrétny údaj. Pokiaľ ide o medzinárodnú obchodnú komoru Číny, je nesporné, že jeden z jej zástupcov urobil na vypočutí všeobecné vyhlásenie v mene žalobkyne, ale nepredložil žiadne vysvetlenie týkajúce sa veci samej. Pokiaľ ide o združenia vývozcov, dovozcov alebo spotrebiteľov, obchodníkov, spotrebiteľov a širokú verejnosť, žalobkyňa vôbec neuviedla, v čom presne mohli doplniť informácie, pri ktorých Komisia konštatovala, že v spise žalobkyne chýbajú, alebo objasniť informácie, ktoré Komisia považuje za protichodné. Okrem toho žalobkyňa nevyužila možnosť, ktorú mala podľa článkov 91 až 102 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, požiadať, aby boli zástupcovia týchto združení predvolaní na Všeobecný súd na účely potvrdenia jej tvrdení (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 101). Navyše ako bolo uvedené v bode 66 vyššie, keďže podmienky stanovené v článku 3 konečného nariadenia sa týkajú osobného postavenia dotknutého prevádzkovateľa, je zrejmé, že práve tento prevádzkovateľ má s vylúčením akejkoľvek tretej strany najlepšiu možnosť poskytnúť potrebné informácie.

- 71 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nebola schopná preukázať, že bez neexistencie uvádzanej procesnej vady mohlo mať napadnuté rozhodnutie iný obsah.
- 72 Po piate na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, článok 17 ods. 3 základného nariadenia a článok 6.10.2 antidumpingovej dohody, v ktorých sa stanovuje možnosť vyvážajúceho výrobcu, ktorý nebol zaradený do vzorky, požiadať o individuálne preskúmanie s cieľom získať individuálne dumpingové rozpätie, nie sú v prejednávanej veci relevantnými ustanoveniami. Ako v podstate tvrdí vedľajší účastník konania, práve osobitná norma, konkrétne článok 11 ods. 4 prvý až tretí pododsek základného nariadenia, stanovuje, pokiaľ ide o oblasť revízneho prešetrovania s ohľadom na nového vyvážajúceho výrobcu, možnosť určiť individuálne dumpingové rozpätie. Ako už bolo uvedené vyššie, článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek tohto nariadenia stanovuje výnimku z uvedeného pravidla v prípade využitia výberu vzorky v rámci pôvodného prešetrovania.
- 73 Po šieste na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nedochádza k diskriminácii prevádzkovateľov, ktorí žiadajú o štatút nového vyvážajúceho výrobcu na základe článku 3 konečného nariadenia, v porovnaní s tými, ktorí oň môžu žiadať podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia. Článok 3 konečného nariadenia a článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek základného nariadenia totiž zabezpečujú, že v prípade výberu vzorky sa jednak novým vyvážajúcim výrobcom nepriznáva preferenčné procesné zaobchádzanie v porovnaní s vyvážajúcimi výrobcami, ktorí spolupracovali na pôvodnom prešetrovaní, ale neboli zaradení do vzorky, a jednak sa na nich môže vzťahovať taká istá antidumpingová sadzba ako v prípade uvedených subjektov. Akékoľvek rozdielne zaobchádzanie medzi typmi vyvážajúcich výrobcov, ako to uvádza žalobkyňa, je teda inherentnou súčasťou použitia techniky výberu vzorky výslovne stanovenej v článku 17 základného nariadenia. Žalobkyňa pritom nevzniesla námietku nezákonnosti tohto ustanovenia z hľadiska zásady zákazu diskriminácie.
- 74 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie

- 75 Žalobkyňa uvádza, že nedávno vo vykonávacom nariadení Komisie (EÚ) 2015/2179 z 25. novembra 2015 o začatí preskúmania vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 102/2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz oceľových lán a káblov s pôvodom okrem iného v Čínskej ľudovej republike, ktoré bolo rozšírené na dovoz oceľových lán a káblov zasielaných z Kórejskej republiky, ktoré majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Kórejskej republike, na účely zistenia možnosti udelenia výnimky z týchto opatrení jednému kórejskému vývozcovi, zrušenia antidumpingového cla na dovoz od tohto vývozcu a podmienenia dovozu od tohto vývozcu registrácii (Ú. v. EÚ L 309, 2015, s. 3), Komisia správne uplatnila na jedného kórejského vyvážajúceho výrobcu ustanovenie základného nariadenia týkajúce sa nových vývozcov, teda článok 11 ods. 4 základného nariadenia. Z odôvodnení 6 až 13 vykonávacieho nariadenia 2015/2179 vyplýva, že dotknutý vyvážajúci výrobca mal predložiť len dôkazy, ktoré *prima facie* preukazujú, že splňal všetky tri podmienky stanovené v článku 11 ods. 4 základného nariadenia, že Komisia následne oslobodila všetky dovozy vykonané týmto kórejským vývozcom od všetkých antidumpingových ciel počas uvedeného prešetrovania a že vyzvala tretie zainteresované strany, aby oznámili svoje stanovisko. Navyše postup vedúci k prijatiu vykonávacieho nariadenia 2015/2179 trval len dva mesiace.
- 76 V tejto veci bolo pritom diskriminačné zaobchádzanie vyhradené žalobkyni z dôvodu využitia výberu vzorky v rámci pôvodného prešetrovania, a teda postupu stanoveného v článku 3 konečného nariadenia. Žalobkyňa rovnako ako kórejský vyvážajúci výrobca poskytla vo svojej žiadosti zo septembra 2013 na prvý pohľad dostatočné dôkazy, ale počas predmetného prešetrovania nebola oslobodená od ciel a musela čakať viac ako dva a pol roka na prijatie rozhodnutia. Navyše v replike žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od toho, čo je stanovené v článku 16 ods. 2 základného nariadenia

- (teraz článok 16 ods. 2 nariadenia 2016/1036), Komisia sa vo veci, ktorá viedla k vykonávaciemu nariadeniu 2015/2179, neusilovala o doplnenie informácií, ktoré jej predložila žalobkyňa prostredníctvom kontroly na mieste.
- 77 Vzhľadom na to, že podliehala antidumpingovému clu vo výške 69,7 % počas celého predmetného prešetrovania, ktoré trvalo viac ako dva a pol roka, pre žalobkyňu bolo nemožné rozvíjať svoje činnosti v rámci Únie, v dôsledku čoho vznikli veľmi vážne hospodárske následky.
- 78 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 79 V tejto súvislosti treba konštatovať, že s odkazom na vykonávacie nariadenie 2015/2179, ktorým sa začína preskúmanie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 102/2012 z 27. januára 2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz oceľových lán a káblov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Ukrajine, ktoré bolo rozšírené na dovoz oceľových lán a káblov zasielaných z Maroka, Moldavska a Kórejskej republiky, ktoré majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v týchto krajinách, po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia, a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa preskúmania pred uplynutím platnosti týkajúce sa dovozu oceľových lán a káblov s pôvodom v Južnej Afrike podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia (Ú. v. EÚ L 36, 2012, s. 1), žalobkyňa tvrdí, že bola diskriminovaná v porovnaní s kórejským vyvážajúcim výrobcom, ktorého sa týka toto konanie. V podstate tvrdí, že na rozdiel od situácie v konaní, ktoré viedlo k prijatiu uvedeného nariadenia o začatí, konanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, nebolo zverejnené formou oznámenia o začatí, ba dotknutým osobám o ňom nebolo zaslané ani oznámenie, že predmetné prešetrovanie trvalo príliš dlho, že voči nej neboli pozastavené antidumpingové clá platné počas obdobia tohto prešetrovania, a že stupeň dôkazov, ktoré mala predložiť, bol vyšší.
- 80 Podľa ustálenej judikatúry dodržiavanie zásad rovnosti a zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rôznymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok z 13. decembra 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 81 Ako to však tvrdí Komisia, okolnosti charakterizujúce obe veci, ktoré žalobkyňa porovnáva, sú odlišné, takže nemožno konštatovať diskrimináciu.
- 82 V prvom rade totiž žalobkyňa požiadala o štatút nového vyvážajúceho výrobcu, ako sa uvádza v článku 3 konečného nariadenia. Naproti tomu kórejský vyvážajúci výrobca, na ktorého sa žalobkyňa odvoláva, požiadala o zaradenie do zoznamu vyvážajúcich výrobcov, na ktorých sa vzťahuje oslobodenie od platenia antidumpingového cla, ktoré je rozšírené na dovoz predmetného výrobku odosielaného z Kórejskej republiky podľa článku 13 ods. 4 piateho pododseku základného nariadenia (teraz článok 13 ods. 4 piaty pododsek nariadenia 2016/1036), ktorý odkazuje na účely uplatňovania tohto odseku na článok 11 ods. 4 základného nariadenia, pokiaľ ide o podniky, ktoré žiadajú o oslobodenie od antidumpingového cla v nadväznosti na prijatie nariadenia o rozšírení antidumpingového cla. V rámci takého konania nepostačuje preukázať, že sú splnené podmienky stanovené v článku 11 ods. 4 základného nariadenia. Predmetný podnik musí v súlade s článkom 13 ods. 4 tretím pododsekom základného nariadenia (teraz článok 13 ods. 4 tretí pododsek nariadenia 2016/1036) tiež preukázať, že nie je zapojený do praktík obchádzania. To je navyše dôvod, pre ktorý sa v odôvodneniach 6 a 8 vykonávacieho nariadenia 2015/2179 spresňuje, že kórejský vyvážajúci výrobca poskytol dostatočné dôkazy, ktoré na prvý pohľad preukazujú, že neobchádzal opatrenia uplatniteľné na predmetný výrobok v uvedenej veci. Rozsah tohto druhu prešetrovania je preto širší ako rozsah prešetrovania stanovený v článku 3 konečného nariadenia.
- 83 Po druhé vykonávacím nariadením 2015/2179 nebolo priznané oslobodenie, ktoré požadoval kórejský vyvážajúci výrobca, ale došlo len k začatiu predmetného prešetrovania. Preto skutočnosť, že Komisia sa v tomto štádiu konania o oslobodení uspokojila s dôkazmi, podľa ktorých uvedený kórejský vyvážajúci výrobca na prvý pohľad spĺňal požadované podmienky, neznamená, že na tento podnik sa vzťahoval

nižší stupeň dokazovania než v prípade žalobkyne. Znamená to len, že skutočnosti predložené týmto podnikom boli dostatočne presvedčivé na začatie uvedeného prešetrovania, ktorého cieľom bolo definitívne potvrdiť jeho tvrdenia. Navyše aj keď žalobkyňa opakovane tvrdí, že jej mal byť udelený štatút nového vyvážajúceho výrobcu, pretože predložila dôkazy, ktoré na prvý pohľad preukazujú, že spĺňa potrebné podmienky, nič v článku 3 konečného nariadenia a už vôbec nie v článku 11 ods. 4 základného nariadenia nesvedčí o tom, že postačuje, aby dotknutý podnik na účely unesenia dôkazného bremena, ktoré znáša, poskytol také dôkazy. V oboch prípadoch normotvorca stanovil, že práve podnik zaujímavý sa o štatút nového vyvážajúceho výrobcu musí preukázať, že boli splnené všetky potrebné podmienky.

- 84 Po tretie na rozdiel od prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu konečného nariadenia, prešetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu vykonávacieho nariadenia č. 102/2012, nezahŕňalo využitie výberu vzorky, takže kórejský vyvážajúci výrobca sa mohol odvolať na článok 11 ods. 4 prvý až tretí pododsek základného nariadenia. V rámci prvého žalobného dôvodu už pritom bolo rozhodnuté, že nemožno dospieť k záveru o diskriminácii z dôvodu nemožnosti nových vyvážajúcich výrobcov dosiahnuť preskúmanie na základe článku 11 ods. 4 základného nariadenia, ak bol použitý výber vzorky v rámci pôvodného prešetrovania a ak im v dôsledku toho možno priznať len sadzbu antidumpingového cla uplatniteľnú na spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ktorí ale neboli zaradení do vzorky.
- 85 Po štvrté to isté platí aj pre otázku rozdielov v oblasti oznámenia začatia prešetrovania zainteresovaným stranám, ktorá sa líši v závislosti od využitia buď článku 3 konečného nariadenia, alebo článku 11 ods. 4 základného nariadenia a ktorá tiež závisí od použitia výberu vzorky v rámci pôvodného prešetrovania.
- 86 Po piate, keďže prešetrovanie začaté vykonávacím nariadením 2015/2179 sa tiež vykonáva na základe článku 11 ods. 4 základného nariadenia, v súlade s jeho tretím pododsekom ho sprevádza oslobodenie od platného antidumpingového cla a registrácia dovozu počas doby trvania tohto prešetrovania. Článok 3 konečného nariadenia, na ktorom je založené predmetné prešetrovanie, nič také nestanovuje.
- 87 Po šieste je potrebné konštatovať, že žalobkyňa porovnáva čas, ktorý Komisia potrebuje na začatie prešetrovania na základe článku 13 ods. 4 základného nariadenia, s lehotou na prijatie rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ ide o udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu podľa článku 3 konečného nariadenia. Tieto dve situácie pritom nie sú porovnateľné. Navyše tieto dve veci sa odlišujú v tom, že dokumentácia kórejského vyvážajúceho výrobcu je uspokojivá, kým dokumentácia žalobkyne je nedostatočná, ako aj pokiaľ ide o okolnosť, že žalobkyňa pôvodne požiadala o predbežné preskúmanie na základe článku 11 ods. 3 základného nariadenia a že po určitú dobu existovala pochybnosť, pokiaľ ide o druh preskúmania, ktoré požadovala, alebo poradie, v ktorom sa mali jej žiadosti o predbežné preskúmanie a udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu preskúmať.
- 88 Po siedme, pokiaľ ide o tvrdenie založené na porušení článku 16 ods. 2 základného nariadenia a po prvýkrát uvedené v replike, najskôr je potrebné preskúmať jeho prípustnosť. Po otázke na túto tému na pojednávaní žalobkyňa nechcela predložiť svoje pripomienky. Samotná Komisia uviedla, že toto tvrdenie predstavuje nový žalobný dôvod, takže musí byť vyhlásené za neprípustné. Hoci je v tejto súvislosti pravda, že žalobkyňa v žalobe vytýka Komisii, že nevykonala kontrolu na mieste, nevyplýva z toho jasne, že išlo o žalobný dôvod týkajúci sa zrušenia, a nie všeobecnú poznámku. Žalobkyňa teda až v štádiu repliky prvýkrát uviedla pred Všeobecným súdom, že došlo k porušeniu uvedeného ustanovenia. Ide preto o nový, a teda neprípustný žalobný dôvod.
- 89 V každom prípade postačuje poznamenať, že článok 16 ods. 2 základného nariadenia týkajúci sa overovania na mieste stanovuje, že „Komisia v prípade potreby môže vykonať zisťovanie v tretích krajinách“. Ani v prípade pochybností, pokiaľ ide o informácie obsiahnuté v dokumentácii vyvážajúceho výrobcu, Komisia nemá povinnosť vykonávať overovania na mieste, ako to okrem iného tvrdila na pojednávaní. Žalobkyňa neuviedla v tomto zmysle žiadnu povinnosť Komisie. Platí to o to viac v rámci

preskúmaní, keďže dôkazné bremeno splnenia stanovených podmienok jasne nesie prevádzkovateľ, ktorý žiada o udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu, a to buď podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia alebo podľa článku 3 konečného nariadenia.

- 90 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že bola obeťou diskriminácie, takže druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu

- 91 Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenia 11, 12 a 16 napadnutého rozhodnutia. Tieto odôvodnenia znejú takto:

„(11) Pokiaľ ide o kritérium b), konkrétne, že [žalobkyňa] nie je [prepojená] s vývozcom alebo výrobcom podliehajúcim antidumpingovým opatreniam uloženým pôvodným nariadením, Foshan Lihua vo svojej odpovedi na dotazník uviedla, že pozostáva zo skupiny šiestich prepojených spoločností. Obidve odpovede na žiadosti o doplňujúce informácie odhalili existenciu ďalších dvoch prepojených spoločností, ktoré neboli uvedené v odpovedi na dotazník. V odpovediach však nebolo spresnené, kedy boli tieto dve spoločnosti založené, ani či investovali do iných právnych subjektov.

(12) Po oznámení záverov Foshan Lihua uviedla, že tieto dve spoločnosti neboli do pôvodnej odpovede zahrnuté, pretože nevyrábali ani nepredávali predmetný výrobok a ukončili svoju činnosť. Spoločnosť však nepredložila dostatočné dodatočné dôkazy na podporu týchto tvrdení, najmä pokiaľ ide o existenciu a činnosti jej investičnej spoločnosti so sídlom v Hongkongu.

...

(16) [Žalobkyňa] tvrdila, že počas [pôvodného] obdobia prešetrovania sa iba dve spoločnosti zo skupiny aktívne podieľali na výrobe a predaji predmetného výrobku: Foshan Lihua predmetný výrobok vyrábala a predávala ho výlučne na domácom trhu, zatiaľ čo prepojený obchodník Foshan Henry (ďalej len ‚Henry‘) vyvážal predmetný výrobok do iných krajín, nie však do Únie. Dôkazy predložené [žalobkyňou] však boli neúplné, pretože záznamy o predaji spoločnosti Foshan Lihua týkajúce sa [pôvodného] obdobia prešetrovania neobsahovali žiadnu informáciu o podmienkach doručenia, adresách zákazníkov alebo miestach určenia, a záznamy o predaji spoločnosti Foshan Henry nezahŕňali za rok 2009 žiadne mená zákazníkov. V dôsledku toho Komisia nemohla zistiť, či Foshan Lihua vyvážala predmetný výrobok do Únie počas [pôvodného] obdobia prešetrovania. Navyše [žalobkyňa] nepredložila podrobné záznamy o predaji spoločnosti Foshan Lihua za roky po [pôvodnom] období prešetrovania.“

- 92 V rozsahu, v akom sa na jednej strane odôvodnenia 11 a 12 napadnutého rozhodnutia a na druhej strane odôvodnenie 16 toho istého rozhodnutia týkajú druhej a prvej podmienky udelenia štatútu stanoveného v článku 3 konečného nariadenia, je tento žalobný dôvod vyjadrený v dvoch častiach. Preto je potrebné preskúmať ich samostatne.

O prvej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu, ku ktorému došlo v odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia

- 93 V odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia Komisia v podstate žalobkyni vytýka, že jej dala neúplné informácie o štruktúre svojej skupiny a o činnostiach spoločností, ktoré ju tvoria. Tieto dôvody patria do preskúmania druhej podmienky uplatňovania článku 3 konečného nariadenia, keďže súvisia s neexistenciou väzby na vyvážajúcich výrobcov podliehajúcich antidumpingovým clám. Komisia najmä konštatovala, že na rozdiel od informácií, ktoré pôvodne poskytla žalobkyňa, odpovede

na žiadosti o objasnenia ukázali, že jeden z podnikov skupiny, konkrétne Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, bol vo vlastníctve dvoch ďalších podnikov neuvedených v pôvodnej odpovedi, konkrétne spoločností Lihua International (HK) Holding Ltd a Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, ktoré boli zase vo vlastníctve členov jednej a tej istej skupiny a pri ktorých žalobkyňa nebola schopná na základe dôkazov preukázať dátumy založenia, presné činnosti vrátane prípadnej investície do iných podnikov a súčasné štatúty.

- 94 Žalobkyňa spochybňuje tieto závery a tvrdí, že predložila všetky potrebné informácie o vnútornej organizácii spoločností, ako aj jej skupine, v listoch z 11. decembra 2014 a 22. januára 2016.
- 95 V prílohe 3 listu z 11. decembra 2014 už prostredníctvom svojej prevádzkovej licencie uviedla dátum založenia spoločnosti Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, ako aj jej akcionárov.
- 96 Obidve spoločnosti odhalené v liste z 22. januára 2016 vykonávali činnosť v oblasti výroby textilu a lepenky a pôvodne neboli spomenuté, pretože nemali žiadnu väzbu na výrobu alebo predaj predmetného výrobku. Žalobkyňa predovšetkým v tomto liste informovala Komisiu, že Lihua International (HK) Holding pôsobila v textilnom sektore a jej existencia medzi rokom 2006 a 1. januárom 2015 mala len obchodné ciele. V tomto liste bol tiež uvedený súhrnný prehľad spoločností predmetnej skupiny spolu s dátumami ich založenia.
- 97 V prevádzkových licenciách poskytnutých Komisii, ktoré figurujú v prílohách A 9 a A 10 žaloby, sú uvedené dátumy založenia podnikov skupiny, ako aj neexistencia ich prepojenia s inými podnikmi.
- 98 Komisia nikdy nespochybnila, že podľa čínskeho práva spoločnosť, ktorá je držiteľom prevádzkovej licencie v oblasti textilu, lepenky alebo investícií, má formálny zákaz vyrábať keramické obkladačky a akýmkoľvek spôsobom ich predávať, lebo inak sa dopustí trestného činu. Je teda vylúčené, aby tieto spoločnosti vyvážali keramické obkladačky do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, alebo aby mali väzby na vývozcov tohto výrobku.
- 99 Žalobkyňa je preto prekvapená, že napadnuté rozhodnutie je založené na „neexistencii dodatočných dôkazov“, o ktorých predloženie ju Komisia nikdy nepožiadala.
- 100 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 101 V tejto súvislosti sa v článku 3 konečného nariadenia v podstate stanovuje, že ak nový čínsky vyvážajúci výrobca poskytne Komisii dostatočné dôkazy o tom, že po prvé nevyvážal predmetné výrobky počas pôvodného obdobia prešetrovania, po druhé nie je prepojený s vývozcom alebo výrobcom, na ktorého sa vzťahujú opatrenia uložené konečným nariadením, a po tretie skutočne vyvážal predmetný tovar alebo sa neodvolateľne zmluvne zaviazal vyviezť značné množstvo do Únie po skončení pôvodného obdobia prešetrovania, môže Rada rozhodujúca jednoduchou väčšinou na návrh Komisie a po porade s poradným výborom zmeniť článok 1 ods. 2 konečného nariadenia tak, aby sa na tohto výrobcu vzťahovala sadzba 30,6 % uplatniteľná na spolupracujúcich výrobcov, ktorí ale neboli zaradení do vzorky.
- 102 Toto ustanovenie teda podmieňuje udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu tomu, aby dotknutý prevádzkovateľ preukázal, že spĺňa tri podmienky uvedené v bode 101 vyššie. Keďže tieto podmienky sú kumulatívne, nesplnenie jednej z nich má za následok odmietnutie udelenia tohto štatútu.
- 103 Je nutné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry disponujú v oblasti opatrení na ochranu obchodu inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať. Z toho vyplýva, že preskúmanie posúdenia inštitúcií vykonané súdom Únie musí byť obmedzené na overenie dodržania procesných pravidiel, vecnej správnosti skutkových zistení uvedených na vykonanie napádaného výberu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu alebo neexistencie zneužitia právomoci. Keď však inštitúcie Únie disponujú širokou

mierou voľnej úvahy, dodržanie záruk priznaných právnym poriadkom Únie v správnych konaniach má o to zásadnejší význam. Medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávaneho prípadu, právo účastníka správneho konania vyjadriť svoje stanovisko, ako aj právo na rozhodnutie, ktoré je dostatočne odôvodnené [pozri rozsudok z 28. februára 2017, Yingli Energy (China) a i./Rada, T-160/14, neuverejnený, EU:T:2017:125, bod 203 a citovanú judikatúru].

- 104 Práve vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné overiť, či žalobkyňa bola schopná preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu v odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia.
- 105 Je preukázané, že v rámci posúdenia podmienky, podľa ktorej prevádzkovateľ zaujímajúci sa o štatút vyvážajúceho výrobcu musí preukázať, že nie je prepojený s vývozcom alebo výrobcom, na ktorého sa vzťahujú opatrenia uložené konečným nariadením, Komisia požiadala v dotazníku zaslanom žalobkyni, aby ju informovala o zložení svojej skupiny, pričom spresnila, že táto informácia by jej mala umožniť jasne určiť presnú povahu väzieb, ktoré by žalobkyňa mohla mať s inými spoločnosťami. V odpovedi na uvedený dotazník žalobkyňa uviedla päť prepojených spoločností, takže skupina zahŕňala celkovo šesť spoločností. Keďže Komisia nebola spokojná, pokiaľ ide o úplnosť predložených informácií, v prvej žiadosti o objasnenia predovšetkým vyzvala žalobkyňu, aby jej poskytla zoznam akcionárov spoločnosti Foshan Nanhai Huachangsheng Textile.
- 106 V odpovedi na túto žiadosť sa ukázalo, že tento podnik bol vo vlastníctve dvoch ďalších spoločností, ktoré neboli spomenuté v odpovedi na dotazník, konkrétne spoločnosti Lihua International (HK) Holding a Foshan Huachang Textile Development.
- 107 V liste z 18. septembra 2015 Komisia okrem iného informovala žalobkyňu, že jej žiadosť bola stále nedostatočne podložená, a zaslala jej druhú žiadosť o objasnenia. Požiadala ju najmä, aby poskytla viac informácií, pokiaľ ide o dokument predložený v prílohe B 15 vyjadrenia k žalobe, z ktorého vyplývalo, že Foshan Nanhai Huachangsheng Textile mala za akcionárov spoločnosti Lihua International (HK) Holding a Foshan Huachang Textile Development. Komisia konkrétne požiadala žalobkyňu, aby opísala obchodné činnosti týchto dvoch spoločností.
- 108 Pokiaľ ide o obchodné činnosti oboch spoločností, vo svojej odpovedi z 29. septembra 2015 sa žalobkyňa obmedzila na uvedenie činnosti „financovania a investičnej“ činnosti v prípade spoločnosti Lihua International (HK) Holding a „výroby a predaja textilných výrobkov“ v prípade spoločnosti Foshan Huachang Textile Development.
- 109 V odôvodnení 9 všeobecného informačného dokumentu Komisia uviedla, že z odpovedí žalobkyne nezískala informácie ani o dátumoch založenia oboch spoločností, ani o ich prípadných investíciách do iných spoločností. Ako totiž v podstate tvrdí Komisia, hoci je preukázané, že tieto dve spoločnosti investovali do iného podniku tej istej skupiny, konkrétne spoločnosti Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, žalobkyňa neposkytla informácie, ktoré by umožňovali určiť, či tieto spoločnosti neinvestovali do iných podnikov. Je potrebné konštatovať, že táto otázka je osobitne dôležitá, pokiaľ ide o Lihua International (HK) Holding, ktorá je finančnou a investičnou spoločnosťou. Pri neexistencii týchto informácií nie je možné overiť, či táto spoločnosť, a teda celá skupina, nemala žiadnu väzbu na spoločnosti podliehajúce platným antidumpingovým clám.
- 110 V liste z 20. decembra 2015 týkajúcom sa pripomienok k všeobecnému informačnému dokumentu a na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že tieto dve spoločnosti ukončili svoju činnosť v roku 2008. Žalobkyňa však neidentifikovala v spise pred Všeobecným súdom žiadny dokument spôsobilý preukázať, že Komisii poskytla dôkazy týkajúce sa dátumov ukončenia činnosti oboch spoločností, ako aj ich podielov v iných spoločnostiach. Ako je uvedené v bode 109 vyššie, táto neexistencia informácií je dôležitá najmä, pokiaľ ide o Lihua International (HK) Holding.

- 111 Ako to v podstate tvrdí Komisia, žalobkyňa následne zmenila stanovisko, keď v liste z 22. januára 2016 po prvé uviedla, že k ukončeniu činnosti spoločnosti Lihua International (HK) Holding došlo 1. januára 2015, po druhé že Foshan Huachang Textile Development bola založená v roku 2001 a jej akcionári patria do skupiny, ku ktorej prináležia aj Lihua International (HK) Holding a Foshan Huachang Textile Development (pozri bod 93 vyššie), a po tretie že Foshan Nanhai Huachangsheng Textile je stále aktívna a nevykonáva činnosť v oblasti predaja alebo obchodovania, ale len v oblasti financovania. Žalobkyňa však v spise pred Všeobecným súdom neidentifikovala žiadny dokument spôsobilý preukázať, že Komisii poskytla dôkazy na podporu týchto tvrdení.
- 112 Hoci bolo predložené osvedčenie o registrácii spoločnosti Lihua International (HK) Holding, neobsahuje informácie uvedené v bode 111 vyššie. V replike žalobkyňa ešte tvrdí, že v tomto osvedčení sa uvádza, že jeho platnosť uplynula v roku 2007. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že hoci sa toto tvrdenie musí chápať tak, že má preukazovať dátum ukončenia činnosti tohto podniku, predstavuje novú zmenu stanoviska žalobkyne, a je teda zbavené akejkoľvek dôveryhodnosti. V každom prípade nie je vôbec preukázané, že by dátum uplynutia platnosti osvedčenia, ktorý bol stanovený presne rok po zaregistrovaní podniku, predstavoval skutočný dátum ukončenia činnosti tohto podniku.
- 113 Navyše je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie založené na „neexistencii dodatočných dôkazov“, o ktorých predloženie ju Komisia nikdy nepožiadala.
- 114 V liste z 18. septembra 2015 Komisia požiadala žalobkyňu, aby opísala obchodné činnosti oboch spoločností, ktorých existencia bola odhalená v odpovedi na prvú žiadosť o objasnenia. V odôvodnení 9 všeobecného informačného dokumentu sa uvádza, že poskytnuté informácie neobsahujú údaj o dátumoch založenia oboch podnikov, ani o otázke, či investovali do iných spoločností. Okrem toho dotazník žiadosti nového vyvážajúceho výrobcu opätovne spresňoval, že odpoveď žalobkyne by Komisii mala umožniť jasne určiť presnú povahu väzieb, ktoré žalobkyňa môže mať s inými spoločnosťami. Žalobkyni preto prináležalo predložiť dôkazy spôsobilé odpovedať na otázky, ktoré Komisia ešte považovala za nezodpovedané. Navyše z výrazu žalobkyne „v prílohe nájdete požadované dodatočné informácie“, ktorý použila v liste z 22. januára 2016, vyplýva, že žalobkyňa si bola vedomá toho, že Komisia ju v tejto veci požiadala o doplňujúce informácie.
- 115 Žalobkyňa ešte tvrdí, že keďže nebola vypracovaná žiadna zápisnica z vypočutia, nespomína si, že by sa riešila otázka dátumu ukončenia činnosti oboch spoločností. Komisia si nikdy nevyžiadala spresnenia, pokiaľ ide o „dátumy ukončenia“. Tieto tvrdenia sú vyvrátené dokumentmi, ktoré predložila Komisii samotná žalobkyňa v rámci svojho vypočutia a v ktorých uviedla, že Lihua International (HK) Holding ukončila svoje činnosti v roku 2008.
- 116 Z toho vyplýva, že vzhľadom na protichodnosť a neúplnosť informácií, ktoré žalobkyňa predložila Komisii, pokiaľ ide o preskúmanú podmienku, žalobkyňa nesprávne tvrdí, že odôvodnenia 11 a 12 napadnutého rozhodnutia sú postihnuté zjavne nesprávnym posúdením.
- 117 Prvú časť tretieho žalobného dôvodu je preto potrebné zamietnuť.

O druhej časti založenej na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu, ku ktorému došlo v odôvodnení 16 napadnutého rozhodnutia

- 118 Z odôvodnenia 16 napadnutého rozhodnutia v podstate vyplýva, že hoci žalobkyňa tvrdila, že počas pôvodného obdobia prešetrovania sa len dve spoločnosti v rámci skupiny aktívne zúčastňovali na výrobe a predaji predmetného výrobku v tom zmysle, že Foshan Lihua vyrábala predmetný výrobok a predávala ho výlučne na domácom trhu, zatiaľ čo s ňou prepojený obchodník Foshan Henry Trading vyvážal predmetný výrobok do iných krajín mimo Únie, Komisii nepredložila dôkazy, ktoré by jej umožňovali ubezpečiť sa, že žalobkyňa a podniky jej skupiny nevyvážali predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania. Predložené dôkazy boli totiž podľa Komisie neúplné, pretože

jednak záznamy o predaji spoločnosti Foshan Lihua týkajúce sa pôvodného obdobia prešetrovania neobsahovali žiadnu informáciu o podmienkach doručenia, adresách zákazníkov alebo miestach určenia, a jednak záznamy o predaji spoločnosti Foshan Henry Trading nezahŕňali za rok 2009 žiadne meno zákazníka. Navyše žalobkyňa nepredložila podrobné záznamy o predaji spoločnosti Foshan Lihua za roky po pôvodnom období prešetrovania.

- 119 Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že do roku 2013 neboli obchody spoločnosti Foshan Lihua dobré, to znamená, že len niekoľko zákazníkov si od nej kúpilo výrobky, a že Foshan Henry Trading mala veľmi malý objem predaja, Foshan Henry Trading zastávala názor, že nie je potrebné viesť zoznam mien a adries svojich zákazníkov, takže nefigurujú v registri zaslanom Komisii. V replike žalobkyňa tvrdí, že to tak bolo skôr z dôvodu obmedzeného počtu zákazníkov. V roku 2009 totiž predávala svoje výrobky nezávislému obchodníkovi v Malajzii. Žalobkyňa však v žalobe uviedla, že počas pôvodného obdobia prešetrovania predávala takmer všetky svoje výrobky, či dokonca všetky, prostredníctvom čínskej obchodnej spoločnosti Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd, s ktorou nebola prepojená, a že kúpnu cenu prijímala pri dodaní. Tieto predaje boli „vnútroštátne“.
- 120 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že od roku 2013 jej predaj vzrástol a že Foshan Henry Trading sa rozhodla postupovať podľa prísnejších účtovných pravidiel a viesť zoznam mien a adries svojich zákazníkov, ako aj dodacích podmienok. Nemala už žiadnu obchodnú väzbu s nezávislými obchodnými spoločnosťami uvedenými v bode 119 vyššie. Záznamy o predaji a vývoze spoločnosti Foshan Henry Trading odovzdané Komisii za roky 2009 a 2010 obsahovali aj údaj o číslach zmluvy a faktúry, spôsobe platby, mieste určenia zásielky, množstvách a hodnotách predaja, ako aj konečnom mieste určenia.
- 121 V replike žalobkyňa tvrdí, že neuvedenie mien a adries zákazníkov je dôsledkom neexistencie informatizácie záznamov v rokoch 2009 a 2010, ako aj ich neaktuálnosti.
- 122 Údajná nedostatočnosť účtovníctva pred rokom 2013 a obchodné záznamy spoločnosti Foshan Henry Trading však rešpektovali čínske pravidlá uplatniteľné na malé podniky.
- 123 Podľa žalobkyne Komisia nikdy nespochybnila tieto okolnosti.
- 124 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 125 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že by počas predmetného prešetrovania predložila dokumenty, ktorých absenciu Komisia konštatovala v odôvodnení 16 napadnutého rozhodnutia. Konkrétne neuviedla žiadne tvrdenie a nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že zistenia Komisie uvedené v tomto odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkajú podniku Foshan Lihua, majú zjavne nesprávny charakter. Žalobkyňa skôr priznala absenciu predmetných informácií a uviedla tvrdenia na účely jej odôvodnenia. Tieto tvrdenia však nemôžu brániť záveru uvedenému v tom istom odôvodnení, podľa ktorého sa Komisia v podstate nemohla na základe dokumentov, ktoré jej žalobkyňa poskytla, ubezpečiť, že žalobkyňa a podniky jej skupiny nevyvážali predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania.
- 126 V prvom rade tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého exportná spoločnosť Foshan Henry Trading nevedla až do roku 2013 žiadny zoznam svojich zákazníkov a ich adries v dôsledku nízkeho objemu svojho predaja alebo v dôsledku ich nízkeho počtu, nemôže Všeobecný súd presvedčiť. Komisia najskôr pripomenula, že hodnoty predajov oznámené za Foshan Henry Trading obsahujú všetky požadované informácie vrátane mien zákazníkov za roky 2010 až 2014, ale že chýbajú mená zákazníkov za rok 2009. Ako to ďalej tvrdí Komisia, objemy predajov žalobkyne uskutočnených spoločnosťou Foshan Henry Trading, ktoré sa nachádzajú v jej záznamoch za roky 2009 a 2010 a sú uvedené v prílohe B 12 vyjadrenia k žalobe, nemožno v žiadnom prípade považovať za zanedbateľné. Žalobkyňa navyše nespochybnila správnosť predmetných súm, ktoré Komisia pripomenula tak vo svojich písomných podaniach, ako aj na pojednávaní. Napokon je potrebné konštatovať, že tvrdenie, podľa ktorého je

absencia potrebných informácií spôsobená skôr existenciou obmedzeného počtu zákazníkov (bod 119 vyššie), nie je nijako podložené a posilňuje nedôveryhodnosť informácií predložených žalobkyňou Všeobecnému súdu. Toto tvrdenie totiž predstavuje novú zmenu stanoviska žalobkyne.

- 127 Po druhé tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa takmer celý či dokonca celý jej vývoz pred rokom 2013 uskutočnil prostredníctvom obchodného podniku Foshan Guangchengda Import & Export, je v rozpore tak s dokumentom nachádzajúcim sa v prílohách B 19 a B 29 vyjadrenia k žalobe, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa predávala značné množstvá svojich výrobkov aj iným exportným podnikom, ako aj vlastnými vyhláseniami žalobkyne, podľa ktorých v roku 2009 predávala svoje výrobky nezávislému obchodníkovi v Malajzii.
- 128 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne o súlade účtovníctva a záznamov, ktoré predložila Komisii, s čínskymi pravidlami uplatniteľnými na malé podniky, postačuje konštatovať, že z právneho hľadiska nebolo dostatočne podložené. Keďže zásada *iura novit curia* sa nerozširuje na právo členských štátov a už vôbec nie na právo tretích krajín, ide o skutkovú otázku, ktorú musí prípadne preukázať ten, kto sa jej dovoláva [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. októbra 2017, Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, neuvyverejnený, EU:T:2017:719, bod 72]. Žalobkyňa pritom nepredložila na podporu svojho tvrdenia nič. Žalobkyňa najmä neuviedla odkaz na žiadnu konkrétnu stranu spisu v tejto veci na účely preukázania tohto tvrdenia. V každom prípade dodržiavanie vnútroštátnych právnych predpisov o účtovníctve nie je samo osebe dôkazom v rámci takého antidumpingového konania, o aké ide v predmetnej veci, ktoré sleduje iné ciele, ako sú ciele uvedenej právnej úpravy.
- 129 Okrem toho je potrebné pripomenúť, ako to urobila Komisia, že Komisii nemožno vytykať ani to, že nezohľadnila prípadné skutkové okolnosti alebo právne informácie, ktoré jej mohli byť predložené v priebehu správneho konania, ale predložené neboli, keďže Komisia nie je povinná *ex officio* a odhadom preskúmať, ktoré informácie jej mohli byť predložené. Taktiež zákonnosť správneho rozhodnutia sa musí posudzovať v závislosti od informácií, ktoré mohol mať orgán Únie, ktorý je autorom uvedeného rozhodnutia, k dispozícii v čase jeho prijatia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, bod 168, a zo 14. januára 2004, Fleuren Compost/Komisia, T-109/01, EU:T:2004:4, bod 49). Žalobkyňa pritom uznala, že otázka údajného súladu účtovníctva a záznamov, ktoré predložila Komisii, s čínskymi pravidlami uplatniteľnými na malé podniky, nebola počas správneho konania otvorená.
- 130 Hoci žalobkyňa po štvrté tvrdí, že záznamy o predaji a vývoze spoločnosti Foshan Henry Trading odovzdané Komisii za roky 2009 a 2010 obsahovali aj údaj o číslach zmluvy a faktúry, spôsobe platby, mieste určenia zásielky, množstvách a hodnotách predaja, ako aj konečnom mieste určenia, nepreukázala, že obsahovali aj mená zákazníkov za rok 2009. Ide pritom o skutočnosť, na ktorej je založené odôvodnenie 16 napadnutého rozhodnutia.
- 131 Z toho vyplýva, že druhá časť tretieho žalobného dôvodu sa musí zamietnuť, takže je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod ako celok.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu

- 132 Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenia 13, 14 a 22 napadnutého rozhodnutia. Tieto odôvodnenia znejú takto:
- „(13) Okrem toho niektoré skutočnosti naznačujú existenciu pobočiek a/alebo dcérskych spoločností, ktoré [žalobkyňa] neuviedla vo svojich následných odpovediach Komisii. Dodatočné informácie týkajúce sa povahy týchto skutočností ako existencia dcérskej spoločnosti [so sídlom v]

Shiwane, ktorá je uvedená vo vnútornej organizačnej štruktúre spoločnosti a v iných verejne dostupných informáciách, boli oznámené [žalobkyni] počas vypočutia organizovaného s Komisiou 13. januára 2016. Tieto informácie [žalobkyňa] nepotvrdila ani nevyvrátila.

(14) Vzhľadom na uvedené Komisia zastáva názor, že informácie poskytnuté [žalobkyňou] pre toto kritérium sú neúplné a v rozpore s verejne dostupnými údajmi. V [pôvodnom] prešetrovaní sa preto nemohlo potvrdiť, že [žalobkyňa] nemá väzby na žiadnych čínskych vývozcov alebo výrobcov, na ktorých sa vzťahujú platné opatrenia. V dôsledku toho [žalobkyňa] nespĺňa toto kritérium.

...

(22) Komisia zastáva názor, že keďže informácie predložené [žalobkyňou] sú neúplné a v rozpore s inými informáciami, ktoré má k dispozícii, nemožno vylúčiť, že počas [pôvodného] obdobia prešetrovania Foshan Lihua vyvážala predmetný výrobok do Únie buď priamo alebo prostredníctvom prepojených spoločností alebo v rámci dohôd o výrobe uzatvorených s inými nezávislými spoločnosťami. Prešetrovaním preto nebolo možné stanoviť, že [žalobkyňa] nevyvážala do Únie keramické obkladačky s pôvodom v [Čínskej ľudovej republike] počas [pôvodného] obdobia prešetrovania. V dôsledku toho [žalobkyňa] nespĺňa toto kritérium.“

¹³³ Odôvodnenia 13 a 14 napadnutého rozhodnutia patria rovnako ako jeho odôvodnenia 11 a 12, ktoré Všeobecný súd preskúmaval v rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu, do analýzy podmienky, podľa ktorej prevádzkovateľ žiadajúci o štatút nového vyvážajúceho výrobcu musí preukázať, že nie je prepojený s iným podnikom, na ktorý sa vzťahujú existujúce antidumpingové clá. Na jednej strane v odôvodnení 13 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že žalobkyňa jej neodhalila celú štruktúru svojej skupiny a že jej opomenula oznámiť prepojené spoločnosti alebo dcérske spoločnosti, ktoré boli napokon odhalené v rámci verejných informácií. Komisia predostrela tieto skutočnosti žalobkyni na pojednávaní a osobitne jej položila otázku týkajúcu sa dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane (Čína). Na druhej strane v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že informácie poskytnuté žalobkyňou na účely preukázania, že spĺňa predmetnú podmienku, sú neúplné a v rozpore s verejne dostupnými údajmi, takže túto podmienku nemožno považovať za splnenú.

¹³⁴ V odôvodnení 22 napadnutého rozhodnutia, ktoré rovnako ako odôvodnenie 16 uvedeného rozhodnutia, ktoré Všeobecný súd preskúmaval v druhej časti tretieho žalobného dôvodu, patrí do analýzy podmienky týkajúcej sa neexistencie vývozu do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania skupinou spoločností žalobkyne, Komisia v podstate konštatuje, že neúplnosť a protichodnosť informácií predložených žalobkyňou bráni možnosti dospieť k záveru, že žalobkyňa alebo jej skupina neuskutočnili predmetné vývozy.

¹³⁵ Keďže tento žalobný dôvod zahŕňa v podstate dve časti, a to jednu namierenú proti odôvodneniam 13 a 14 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkajú druhej podmienky, a druhú proti odôvodneniu 22 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka prvej podmienky, je potrebné ich analyzovať oddelene.

O prvej časti založenej na porušení práva na obhajobu, pokiaľ ide o odôvodnenia 13 a 14 napadnutého rozhodnutia

¹³⁶ Po prvé žalobkyňa tvrdí, že z vypočutia nebola vyhotovená žiadna zápisnica ani záznam a že nedostala žiadnu informáciu vo veci dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane. Žalobkyňa teda nie je schopná overiť, k čomu došlo počas tohto vypočutia a či Komisia správne pochopila tvrdenia žalobkyne pri tejto príležitosti. V replike žalobkyňa uvádza, že otázku o tejto dcérskej spoločnosti Komisia otvorila na vypočutí. Žalobkyňa si však presne nespomína na komentáre Komisie. Vzhľadom na neexistenciu zápisnice alebo zápisu, ku ktorým by žalobkyňa mala právo sa vyjadriť a prípadne vykonať opravy,

- Komisia sa nemôže odvolávať na údajné tvrdenia počas vypočutia s cieľom odôvodniť napadnuté rozhodnutie. Vypočutie sa týkalo všeobecného informačného dokumentu, ale v tomto dokumente sa nespomínala dcérska spoločnosť so sídlom v Shiwane.
- 137 Komisia teda informovala žalobkyňu prvýkrát písomne o existencii tejto dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane a jej význame pre jej rozhodnutie v rámci napadnutého rozhodnutia. Nebola uvedená ani vo všeobecnom informačnom dokumente, ani v žiadnom inom dokumente, takže žalobkyňa nevedela, na aké verejne dostupné údaje sa Komisia odvoláva. Komisia nikdy žalobkyni neumožnila vyjadriť sa k uvedeným verejne dostupným údajom alebo sa s nimi čo i len oboznámiť.
- 138 Žalobkyňa tvrdí, že ak by mala možnosť vyjadriť sa vo veci dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane, vysvetlila by, že nejde o obchodnú spoločnosť, ale družstvo, do ktorého sú povinní vstúpiť všetci výrobcovia keramických obkladačiek v regióne Foshan vrátane žalobkyne a ktorého úlohou je pod štátnym dohľadom zabezpečovať spoločné programy výskumu a technológie v oblasti keramických obkladačiek v prospech jeho členov. Nevykonáva žiadnu činnosť v oblasti prevádzky, výroby alebo predaja, čo mohla potvrdiť čínska vláda, ak by bola informovaná o predmetnom prešetrovaní. Hneď by sa vylúčilo, že počas pôvodného obdobia prešetrovania táto spoločnosť so sídlom v Shiwane vyvážala predmetné výrobky do Únie alebo že ju možno považovať za spoločnosť vytvárajúcu väzbu na iných vývozcoch z hľadiska práva obchodných spoločností.
- 139 Po druhé počas predmetného prešetrovania Komisia žalobkyni nespresnila, na aké údaje prístupné verejnosti sa odvoláva na účely podloženia odôvodnenia 14 napadnutého rozhodnutia. Nespresnila ani dôvody, prečo sú viaceré informácie predložené žalobkyňou neúplné a protichodné.
- 140 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 141 Pripúšťa, že z vypočutia nevyhotovila zápisnicu. Na vypočutí však došlo k prezentácii a žalobkyňa vypracovala zhrnutie bodov, ktoré boli predmetom diskusie v priebehu vypočutia. Po vypočutí navyše nasledovala výmena korešpondencie. Žalobkyňa tak mala možnosť predložiť pripomienky počas a po vypočutí.
- 142 Pokiaľ ide o dcérsku spoločnosť so sídlom v Shiwane, odhalila ju organizačná schéma podniku (príloha B 30 vyjadrenia k žalobe). V tejto veci nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie okrem toho, že je pod kontrolou generálneho riaditeľa pre predaj. Komisia predložila žalobkyni na vypočutí dôkazy, ale žalobkyňa v tejto veci nepredložila žiadne pripomienky.
- 143 Taktiež sekcia „Aktuality“ na internetovej stránke žalobkyne odkazuje na salón „China Import & Export“ v Cantone (Čína) v roku 2015 (príloha B 32 vyjadrenia k žalobe), na ktorom sa objavila dcérska spoločnosť s názvom Meta, Inc., ako aj výrobky ponúkané pod označením Meta Tiles, Inc. Komisia nevedela, či je Meta Tiles len obchodným označením alebo ide o samostatný právny subjekt. Tieto informácie boli oznámené žalobkyni na vypočutí, ale neboli ani vyvrátené, ani potvrdené.
- 144 Vysvetlenia žalobkyne týkajúce sa spoločnosti so sídlom v Shiwane uvedené v bode 75 žaloby teda obsahovali nové skutočnosti, ktoré neboli oznamované v rámci predmetného prešetrovania. V dôsledku ich poskytnutia žalobkyňa v skutočnosti potvrdzuje, že táto dcérska spoločnosť so sídlom v Shiwane je právnická osoba a že Foshan Lihua v nej vlastní podiely. Táto nová informácia opäť preukazuje, že informácie predložené žalobkyňou, ktoré sa týkajú prepojených subjektov, sa od začiatku javili byť neúplnými a že vyhlásenia získané od žalobkyne nie sú spoľahlivé. Informácie uvedené v bode 75 žaloby len posilňujú závery napadnutého rozhodnutia.
- 145 V každom prípade otázka dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane nebola sama osebe rozhodujúca pre výsledok revízneho prešetrovania s ohľadom na štatút nového vyvážajúceho výrobcu. K zamietnutiu žiadosti o udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu skôr viedol súbor všetkých nedostatkov a rozporov v informáciách poskytnutých žalobkyňou.

- 146 Pokiaľ ide o verejne dostupné informácie citované v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia, ide o niekoľko internetových stránok, v ktorých sa spomína podnik s názvom „Foshan Lehua“ so sídlom v Shiwane (príloha B 31 vyjadrenia k žalobe), internetovú stránku podniku, ktorý poskytol informácie o Meta Tiles (príloha B 32 vyjadrenia k žalobe) a výsledky vyhľadávania v registri spoločností Hongkongu (Čína) (príloha B 34 vyjadrenia k žalobe).
- 147 V tomto ohľade z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo byť vypočutý je neoddeliteľnou súčasťou dodržiavania práva na obranu a že toto právo zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (rozsudky z 5. novembra 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, bod 46, a z 9. februára 2017, M, C-560/14, EU:C:2017:101, bod 25).
- 148 Účelom pravidla, podľa ktorého sa príjemcovi rozhodnutia spôsobujúceho ujmu musí umožniť, aby pred prijatím rozhodnutia predložil pripomienky, je predovšetkým to, aby táto osoba mohla opraviť chybu alebo uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. novembra 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, bod 47, a z 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 149 Navyše ako v podstate vyplýva z článku 6 ods. 6 štvrtého pododseku základného nariadenia (teraz článok 6 ods. 6 štvrtý pododsek nariadenia 2016/1036), osoba, ktorá chce odkázať na informácie poskytnuté ústne, musí poskytnúť dôkaz o ich existencii.
- 150 Po prvé hoci Komisia tvrdí, že žalobkyni počas vypočutia položila otázku vo veci dcérskej spoločnosti so sídlom v Shiwane, čo žalobkyňa v rámci repliky priznáva, nevypracovala ani zápisnicu z vypočutia, ani neuviedla, že by z toho urobila záznam. Komisia taktiež nemohla v spise identifikovať žiadny dokument, v ktorom by boli uvedené otázky, ktoré boli žalobkyni položené v súvislosti s touto dcérskou spoločnosťou počas vypočutia.
- 151 Pokiaľ ide o otázku údajnej existencie Meta Tiles, žalobkyňa nepripúšťa, že by ju Komisia spomenula v priebehu vypočutia.
- 152 Pokiaľ ide o verejne dostupné informácie, teda jednotlivé internetové stránky, Komisia nepreukázala ani to, že by ich spomenula počas vypočutia alebo neskôr a že by žalobkyni umožnila vyjadriť sa k nim.
- 153 Žalobkyňa preto dospela k záveru, že Komisia nemohla v odôvodneniach 13 a 14 napadnutého rozhodnutia vychádzať z tvrdení uvedených počas vypočúvania, ani z informácií, ku ktorým sa žalobkyňa nemohla užitočne vyjadriť.
- 154 Navyše organizačná štruktúra spoločnosti Foshan Lihua obsahujúca zmienku o organizačnej časti v Shiwane bola Komisii poskytnutá už v liste žalobkyne zo 7. septembra 2013, ktorý figuruje v prílohe B 2 vyjadrenia k žalobe. Komisia tak mohla žalobkyni pokladať otázky v tejto súvislosti už pred vypočutím.
- 155 V druhom rade je potrebné preskúmať, či záver uvedený v bode 153 vyššie spôsobuje neplatnosť záveru uvedeného na konci odôvodnenia 14 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa predmetným prešetrovaním nemohlo potvrdiť, že žalobkyňa nebola prepojená so žiadnymi čínskymi vývozcami alebo výrobcami, na ktorých sa vzťahujú platné opatrenia.
- 156 Z odôvodnenia 14 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že je založené na dvoch typoch nedostatkov vytýkaných žalobkyni. Na jednej strane ide o protichodnosť informácií predložených žalobkyňou, pokiaľ ide o verejne dostupné údaje, ktorá sa týka záverov uvedených v odôvodnení 13 napadnutého rozhodnutia, v súvislosti s ktorým bolo v bode 153 vyššie konštatované, že je postihnuté porušením práva žalobkyne na obhajobu.

- 157 Na druhej strane odôvodnenie 14 napadnutého rozhodnutia je tiež založené na neúplnosti informácií poskytnutých žalobkyňou. Hoci samozrejme môže odkazovať aj na neexistenciu spresnení, pokiaľ ide o dcérsku spoločnosť so sídlom v Shiwane, predovšetkým sa týka skutočností konštatovaných v odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia, ktorých dôvodnosť bola preukázaná v rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu.
- 158 V odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádzala najmä absenciu dôkazov, pokiaľ ide o existenciu a činnosti oboch podnikov, ktoré boli odhalené prostredníctvom žiadostí o objasnenia, a najmä pokiaľ ide o investičné činnosti spoločnosti Lihua International (HK) Holding, ktorá je obchodnou a investičnou spoločnosťou. Pri neexistencii presných a overiteľných informácií, pokiaľ ide o tieto otázky, sa Komisia nemohla ubezpečiť, že skupina žalobkyne neudržiava väzby s inými spoločnosťami podliehajúcimi existujúcim antidumpingovým clám.
- 159 Preto dôvodnosť tvrdení žalobkyne, pokiaľ ide o odôvodnenie 13 napadnutého rozhodnutia, nemá za následok neplatnosť konečného záveru uvedeného v odôvodnení 14 tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o preskúvanú podmienku. Platí to o to viac, ako to vyplýva zo slovného spojenia „okrem toho“ uvedeného na začiatku odôvodnenia 13 napadnutého rozhodnutia, že dôvody uvedené v tomto odôvodnení sú svojou povahou nadbytočné a sekundárne v porovnaní s dôvodmi uvedenými v odôvodneniach 11 a 12 napadnutého rozhodnutia. Tieto tvrdenia sú teda neúčinné a v každom prípade ich možno napriek tomu, že sú dôvodné, len odmietnuť.
- 160 Prvú časť štvrtého žalobného dôvodu je preto potrebné zamietnuť.

O druhej časti založenej na porušení práva na obhajobu, pokiaľ ide o odôvodnenie 22 napadnutého rozhodnutia

- 161 V rámci repliky žalobkyňa tvrdila, že nikdy nebola informovaná o tom, že Komisia vyzvala zástupcu priemyselného odvetvia Únie, aby vstúpil do konania. Žalobkyňa sa o tom dozvedela až pri úkone tohto účastníka konania v tomto konaní. Z prílohy B16 vyjadrenia k žalobe vyplýva, že Cerame-Unie Komisii poskytlo objemný spis obsahujúci najmä tvrdenia týkajúce sa štruktúry skupiny žalobkyne a jej vývozných činností. Podľa tohto dokumentu je nevyhnutné, aby Komisia dôkladne overila, či žalobkyňa a jedna z jej pobočiek vyvážali alebo nevyvážali keramické obkladačky počas pôvodného obdobia prešetrovania. Nikdy však nebol daný k dispozícii žalobkyňi, takže žalobkyňa nemala možnosť sa k nemu vyjadriť. Navyše odôvodnenie 22 napadnutého rozhodnutia preberá formuláciu použitú združením Cerame-Unie, pričom sa v ňom uvádza, že „nemožno vylúčiť“, že vývozy sa uskutočnili počas pôvodného obdobia prešetrovania. Komisia tak založila svoje rozhodnutie na informáciách, ku ktorým žalobkyňa nemala možnosť sa vyjadriť.
- 162 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 163 V tomto ohľade je najskôr potrebné preskúmať prípustnosť tejto časti žalobného dôvodu, ktorá bola predložená až v štádiu repliky.
- 164 Po otázke na túto tému na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že neuvedenie predmetných tvrdení v žalobe je odôvodnené skutočnosťou, že vychádzajú z informácií, o ktorých sa žalobkyňa dozvedela až v rámci tohto súdneho konania.
- 165 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, z listu z 18. septembra 2015 vyplýva, že bola upovedomená o tom, že Komisia od výrobného odvetvia Únie dostala informácie týkajúce sa predmetného prešetrovania. Hoci jej Komisia spontánne tieto informácie nezaslala, žalobkyňa mohla bez problémov požiadať o ich doručenie na účely predloženia svojich pripomienok, čo však neurobila [pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2017, Yingli Energy (China) a i./Rada, T-160/14, neuvverejnený, EU:T:2017:125, bod 252].

- 166 Predmetné tvrdenia je preto potrebné kvalifikovať ako nové, a teda zamietnuť ako neprípustné.
- 167 V každom prípade je toto tvrdenie tiež potrebné odmietnuť z vecného hľadiska.
- 168 Žalobkyňa nepreukázala, že závery, ku ktorým dospelo Cerame-Unie, Komisia ako také prevzala do napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenie 22 napadnutého rozhodnutia, kritizované žalobkyňou, je výsledkom prešetrovania zo strany Komisie. Je pravda, že používa podobnú alebo dokonca totožnú formuláciu ako je formulácia uvedená v liste združenia Cerame-Unie, konkrétne že „nemožno vylúčiť“, že k vývozom došlo počas pôvodného obdobia prešetrovania. Vyplýva to však iba z toho, že dôkazné bremeno týkajúce sa otázky, či sú splnené podmienky stanovené v článku 3 konečného nariadenia, znáša žalobkyňa, a nie Komisia.
- 169 Druhú časť štvrtého žalobného dôvodu je preto potrebné zamietnuť, takže je potrebné zamietnuť uvedený žalobný dôvod ako celok.

O piatom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci a nesprávnom právnom posúdení

- 170 Svojím piatym žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenia 11, 12 a 16 až 19 napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenia 11, 12 a 16 tohto rozhodnutia už boli uvedené v bode 91 vyššie. Pokiaľ ide o odôvodnenia 17 až 19, ich znenie je takéto:
- „(17) Okrem toho existujú aj vážne pochybnosti o presnosti údajov o výrobe, ktoré poskytla [žalobkyňa]. Priemerná výrobná kapacita v období rokov 2009 – 2015, uvedená v odpovedi na dotazník, je oveľa nižšia ako produkcia uvedená spoločnosťou Foshan Lihua na jej [internetovej] stránke, ako aj na iných komerčných [internetových] stránkach.
- (18) [Žalobkyňa] takisto poskytla interné údaje o mesačnej produkcii nových typov výrobkov, ktoré boli uvedené v roku 2013. Pokiaľ sa však tieto údaje zovšeobecnia na jeden rok, celková ročná produkcia nového sortimentu výrobkov je vyššia než celková výrobná kapacita uvedená v odpovedi na dotazník, aj keď tieto údaje nezahŕňajú klasické výrobky a nezohľadňujú všetky typy výrobkov, ktoré patria do nového sortimentu.
- (19) Okrem toho celkový predaj na vývoz [spoločnosti Foshan Henry Trading] za roky 2011 a 2012, ako vyplýva z údajov o hodnote predajov, je vyšší ako celková výrobná kapacita, ktorú uvádza Foshan Lihua. V roku 2013 predstavoval vývoz [spoločnosti Foshan Henry Trading] stále viac ako 90 % uvádzanej výrobnéj kapacity. [Žalobkyňa] tvrdila, že to bolo spôsobené rozdielmi medzi dátumami vykazovania a predaja rezervných zásob [spoločnosti Foshan Henry Trading]. Rezervné zásoby však nemôžu vysvetľovať pokračujúci trend počas obdobia troch rokov.“
- 171 V odôvodneniach 17 až 19 napadnutého rozhodnutia Komisia v podstate uvádza nezrovnalosti v údajoch poskytnutých žalobkyňou alebo rozpory s údajmi zobrazenými na internete, pokiaľ ide o jej výrobnú kapacitu, jej skutočnú produkciu a predaj na vývoz spoločnosti Foshan Henry Trading.
- 172 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nie je oprávnená klásť otázky nesúvisiace so štatútom nového vyvážajúceho výrobcu. Napriek žiadosti žalobkyne v jej reakcii na všeobecný informačný dokument Komisia nikdy nevysvetlila, prečo sú obchodné údaje spoločnosti pôsobiacej v odvetví textilu, lepenky alebo financovania relevantné vo veci týkajúcej sa keramických obkladačiek.
- 173 V rozsahu, v akom Komisia v odôvodnení 16 napadnutého rozhodnutia odkázala na záznamy o predaji po pôvodnom období prešetrovania a jej rozhodnutie sa opiera o túto skutočnosť, sa tiež dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keďže tieto predaje vôbec nesúvisia s predmetným preskúmaním.

- 174 Samotné odôvodnenie 17 napadnutého rozhodnutia obsahuje tvrdenie, ktoré je v rámci preskúmania nového vyvážajúceho výrobcu, ktoré sa vzťahuje len na vývozy uskutočnené počas pôvodného obdobia prešetrovania a prepojenia s vývozcami, „irelevantné“. Hodnota výroby a údaje po pôvodnom období prešetrovania s týmto preskúmaním vôbec nesúvisia.
- 175 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 176 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukazuje, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (rozsudok z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, EU:C:1990:391, bod 24; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 1994, Matra Hachette/Komisia, T-17/93, EU:T:1994:89, bod 173). Postačuje však konštatovať, rovnako ako to urobila Komisia, že keďže žalobkyňa nepreukázala, či ani užitočne netvrdila, že Komisia prijala napadnuté rozhodnutie s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele, tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť.
- 177 V rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v odôvodnení 16 napadnutého rozhodnutia opiera o podrobné záznamy o predaji spoločnosti Foshan Lihua za roky po pôvodnom období prešetrovania, je potrebné konštatovať, že žalobkyňa namieta proti nadbytočnému dôvodu uvedenému výrazom „navyš“. Predmetné tvrdenie je teda neúčinné.
- 178 Napokon žalobkyňa vôbec nepreukázala, že údaje po pôvodnom období prešetrovania a údaje týkajúce sa spoločností, ktoré pôsobia v oblasti lepenky, textilu a investícií, nemajú žiadny vzťah s predmetným prešetrovaním, hoci to nástojčivo tvrdila (pozri judikatúru citovanú v bode 103 vyššie).
- 179 Ako to však v podstate tvrdí Komisia, údaje uvedené v bode 178 vyššie možno použiť s cieľom overiť najmä informácie o činnostiach skupiny počas pôvodného obdobia prešetrovania, vrátane podnikov pôsobiacich v oblasti predmetného výrobku. Komisia tak zjavne neprekročila rámec toho, čo bolo nevyhnutné na účely oboznámenia sa s predmetným spisom.
- 180 Z toho vyplýva, že piaty žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom právnom posúdení

- 181 Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenia 16 a 22 napadnutého rozhodnutia. Tieto odôvodnenia už boli uvedené v bodoch 91 a 132 vyššie.
- 182 Pokiaľ ide o odôvodnenie 16 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „Komisia nemohla zistiť, či Foshan Lihua vyvážala predmetný výrobok do Únie počas [pôvodného] obdobia prešetrovania“, žalobkyňa po prvé tvrdí, že nikto nemôže s istotou preukázať, že počas [pôvodného] obdobia prešetrovania uskutočňovala vývozy do Únie, pretože neexistoval žiadny vývoz. Prevádzkovateľ, ktorý chce získať štatút nového vyvážajúceho výrobcu, musí poskytnúť len dôkazy, ktoré na prvý pohľad preukazujú, že predmetný výrobok nevyvážal do Únie počas tohto obdobia a že nemá žiadnu väzbu na iných vývozcov predmetného výrobku, ktorí podliehajú platným antidumpingovým clám, ako to bolo v prípade kórejskeho vyvážajúceho výrobcu v konaní, ktoré viedlo k prijatiu vykonávacieho nariadenia 2015/2179. Po druhé Komisia ako objektívny orgán nemôže byť na základe základného nariadenia povinná snažiť sa preukázať existenciu týchto vývozcov.
- 183 Pokiaľ ide o odôvodnenie 22 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa tvrdí, že výraz „nemožno vylúčiť“ nemá žiadny právny základ v základnom nariadení ani v konečnom nariadení. Ide o svojvoľný záver založený na domnienke. Po prvé Komisia nepredložila žiadny nepriamy dôkaz o vývoze predmetného výrobku do Únie buď priamo, alebo prostredníctvom prepojených spoločností, alebo v rámci dohôd

o výrobe uzatvorených s inými nezávislými spoločnosťami. Po druhé, pokiaľ dôkazné bremeno, ktoré znáša žalobkyňa, ju zaväzuje poskytnúť dôkazy, ktoré na prvý pohľad preukazujú, že nevyvážala predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania a že nemá žiadnu väzbu na iných vývozcoch predmetného výrobku, na ktorých sa vzťahujú platné antidumpingové clá, je úplne logické, že existenciu vývozu ani väzieb nemožno nikdy úplne vylúčiť.

- 184 Z toho vyplýva, že oba predmetné závery sú postihnuté zjavne nesprávnym posúdením.
- 185 Okrem toho žalobkyňa v replike uvádza, že tvrdenia uvedené v bodoch 182 a 183 vyššie tiež preukazujú jasné porušenie voľnej úvahy Komisie.
- 186 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 187 V tomto ohľade sa šiesty žalobný dôvod vzťahuje na otázky týkajúce sa dôkazného bremena a stupňa dokazovania zo strany toho, kto znáša toto bremeno. Okrem iného boli zoširoka prediskutované a preskúmané v rámci druhého žalobného dôvodu.
- 188 Po prvé je potrebné pripomenúť (pozri bod 83 vyššie), že aj keď žalobkyňa opakovane namieta, že jej mal byť udelený štatút nového vyvážajúceho výrobcu, pretože predložila dôkazy, ktoré na prvý pohľad preukazujú, že spĺňa potrebné podmienky, nič v článku 3 konečného nariadenia a už vôbec nie v článku 11 ods. 4 základného nariadenia nesvedčí o tom, že stupeň dokazovania vyžadovaný normotvorcom je práve taký. V oboch prípadoch normotvorca jednoducho stanovil, že práve podnik zaujímajúci sa o štatút nového vyvážajúceho výrobcu musí preukázať, že boli splnené potrebné podmienky.
- 189 Ako bolo konštatované v bodoch 82 až 90 vyššie, jednak z vykonávacieho nariadenia 2015/2179 nevyplýva nič iné a jednak žalobkyňa nebola predmetom žiadnej diskriminácie v porovnaní s predmetným kórejským vyvážajúcim výrobcom.
- 190 Po druhé ak sa žalobkyňa domnieva, že sa od nej vyžadoval nemožný dôkaz, je potrebné poznamenať, že je zrejmé, že preukázanie neexistujúcej skutočnosti nemusí byť možné. Unesenie dôkazného bremena, ktoré znáša žiadateľ o štatút nového vyvážajúceho výrobcu tak podľa článku 3 konečného nariadenia, ako aj podľa článku 11 ods. 4 základného nariadenia, však nie je samo osebe ničím nemožným. Poskytovanie úplných, konzistentných a overiteľných informácií a dôkazov predovšetkým o všetkých jej vývozoch a štruktúre jej skupiny, ako sú požadované v dotazníku k preskúmaniu a v prípadných žiadostiach o objasnenia, umožňuje Komisii vylúčiť, ak to tak v skutočnosti nebolo, že predmetný výrobok sa vyvážal do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, či dokonca dospieť k záveru, že žalobkyňa nie je prepojená so žiadnym vyvážajúcim výrobcom, na ktorého sa vzťahujú predmetné antidumpingové clá.
- 191 Po tretie, pokiaľ žalobkyňa kritizuje konkrétne výrazy „Komisia nemohla zistiť, či Foshan Lihua vyvážala predmetný výrobok do Únie počas [pôvodného] obdobia prešetrovania“ a „nemožno vylúčiť, že počas tohto obdobia Foshan Lihua vyvážala predmetný výrobok do Únie buď priamo alebo prostredníctvom prepojených spoločností alebo v rámci dohôd o výrobe uzatvorených s inými nezávislými spoločnosťami“, tieto výrazy vyplývajú priamo jednak z rozdelenia dôkazného bremena vyžadovaného na zistenie, či boli splnené tri podmienky na udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu dotknutému prevádzkovateľovi, a jednak zo stupňa dokazovania vyžadovaného v tomto rámci (pozri bod 188 vyššie). Preto v rozpore s tým, čo naznačuje žalobkyňa, Komisii neprináleží preukázať existenciu vývozov predmetného výrobku žalobkyňou do Únie alebo väzby na podniky podliehajúce predmetným antidumpingovým clám, ani predložiť dôkazy v tomto zmysle. Na zamietnutie žiadosti o udelenie tohto štatútu z vecného hľadiska postačuje, aby boli dôkazy, ktoré predložil predmetný prevádzkovateľ, nedostatočné na podloženie jeho tvrdení, ako to bolo v prejednávanej veci. Ako to správne tvrdí Komisia, prináleží jej, aby v rámci svojej úlohy v prešetrovaniach s ohľadom na udelenie štatútu nového vyvážajúceho výrobcu overila všetkými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, správnosť

tvrdení a dôkazov, ktoré takýto prevádzkovateľ predložil (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 32). Takýmto postupom v rámci prešetrovania, ktorý viedol k prijatiu napadnutého rozhodnutia, Komisia v ničom neprekročila svoje právomoci, nedopustila sa žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia a nevzdala sa svojho postavenia objektívneho orgánu.

- 192 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v replike, podľa ktorého tvrdenie uvedené v bodoch 182 a 183 vyššie tiež preukazujú jasné porušenie voľnej úvahy Komisie, postačuje konštatovať, že nepridáva nič k tvrdeniam, ktoré už boli predložené v rámci tohto žalobného dôvodu a ktoré boli odmietnuté v bodoch 188 až 191 vyššie.
- 193 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod treba zamietnuť.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý a odôvodnení, ktoré sa nezakladá na faktoch, ale na domnienkach

- 194 Svojím siedmym žalobným dôvodom žalobkyňa kritizuje odôvodnenia 17 až 22 napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenia 17 až 19 tohto rozhodnutia už boli uvedené v bode 170 vyššie a odôvodnenie 22 tohto rozhodnutia v bode 132 vyššie. Pokiaľ ide o odôvodnenia 20 a 21 napadnutého rozhodnutia, znejú takto:

„(20) Napokon [žalobkyňa] uviedla na viacerých webových stránkach, že Únia je cieľový trh pre spoločnosť a jej keramické obkladačky sú opísané ako ‚s osvedčením ES od roku 2004‘ a ‚populárne v Európe‘. [Žalobkyňa] preto mohla vyvážať keramické obkladačky do Únie aspoň od roku 2004. Zdá sa preto nepravdepodobné, že po získaní osvedčenia ES potrebného na vývoz dotknutého výrobku do Únie tak [žalobkyňa] nekonala do roku 2012, teda osem rokov po získaní osvedčenia.

(21) [Žalobkyňa] tvrdila, že existencia osvedčenia ES nie je dôkazom, že došlo k vývozu počas [pôvodného] obdobia prešetrovania a že toto osvedčenie ES sa používalo na účely predaja zákazníkom v Afrike, ako aj v Kórei, Rusku, Bielorusku a na Ukrajine, ktorí vidia v označení ES záruku kvality. Nemení to však nič na argumentácii Komisie uvedenej v odôvodnení 20 vyššie. Aj keď je pravda, že osvedčenie ES môže byť v niektorých krajinách užitočným marketingovým nástrojom, zdá sa nepravdepodobné, že samo osebe odôvodňovalo nákladný postup na získanie osvedčenia ES, ak nebolo zámerom začať vyvážať do Únie. Tento postup si totiž okrem iného vyžaduje prispôbenie výrobného procesu, nové testovacie metódy, prípadné zmeny koncepcie označovania, ako aj certifikáciu zo strany tretieho orgánu. Navyše osvedčenie ES je povinné pre predaj na vývoz do Únie vzhľadom na to, že keramické obkladačky sú stavebné výrobky patriace do pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ L 88, 2011, s. 5). Toto tvrdenie bolo v dôsledku toho odmietnuté.“

- 195 Odvolávajú sa najmä na uznesenie z 18. júna 1986, British American Tobacco a Reynolds Industries/Komisia (142/84, neuvverejnené, EU:C:1986:250, bod 13), na rozsudky zo 17. novembra 1987, British American Tobacco a Reynolds Industries/Komisia (142/84 a 156/84, EU:C:1987:490), a z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada (C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Slynn vo veci Hasselblad/Komisia (86/82, EU:C:1983:204), žalobkyňa najskôr tvrdí, že právo byť vypočutý je základným právom, ktoré zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr než bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Komisia mala zohľadniť skutočnosti vyplývajúce z odpovede dotknutého podniku, a to buď aby upustila od výhrad, ktoré sú neopodstatnené, alebo aby upravila a doplnila po skutkovej a právnej stránke svoju argumentáciu na podporu výhrad, ktoré uviedla.

Komisia teda mala preskúmať závery, ku ktorým dospela počas predmetného prešetrovania a najmä vo všeobecnom informačnom dokumente, a to s ohľadom na vysvetlenia a tvrdenia žalobkyne. Aj keď podľa žalobkyne nebola Komisia vo svojom konečnom rozhodnutí povinná odpovedať na všetky tvrdenia, ktoré uviedla, mala byť vnímavá a otvorená vo vzťahu k týmto tvrdeniam, ako aj náchylná na to, aby sa nechala presvedčiť a do svojho konečného rozhodnutia zahrnúť aspoň jej hlavné tvrdenia. Komisia tak bola povinná preskúmať všetky skutkové a právne okolnosti, o ktorých ju žalobkyňa upovedomila.

- 196 Komisia v prejednávanej veci nerešpektovala právo byť vypočutý a právo na riadnu správu vecí verejných lojálnym a účinným spôsobom. Aj keď Komisia žalobkyni umožnila a vyzvala ju, aby sa písomne a ústne bránila, v skutočnosti úplne ignorovala všetky uvádzané skutočnosti a predkladané tvrdenia. Žalobkyňa teda nebola účinne vypočutá.
- 197 Pokiaľ ide o odôvodnenie 17 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila jej početné protiargumenty uvedené v bode 3 časti II jej odpovede z 20. decembra 2015 na všeobecný informačný dokument. Znenie tohto odôvodnenia totiž doslovne preberá odôvodnenie 14 všeobecného informačného dokumentu. Komisia neuviedla, na aké „iné komerčné webové stránky“ sa odvoláva v odôvodnení 17 napadnutého rozhodnutia, čo žalobkyni zabraňovalo v tom, aby sa bránila.
- 198 Žalobkyňa tvrdí, že vysvetlila, že údaje o výrobe poskytnuté Komisii boli založené na jej auditovaných účtovných závierkach, ktoré sa nachádzajú v spise Komisie. Naopak informácie vyplývajúce z internetových stránok, ktorých cieľom bolo zapôsobiť na budúcich zákazníkov, majú úplne iný účel ako auditované účtovné závierky a nemusia byť tak presné ako auditované finančné výkazy. Iba údaje overené audítorom sú teda rozhodujúce.
- 199 Pokiaľ ide o odôvodnenia 18 a 19 napadnutého rozhodnutia, predmetné odchýlky sa vysvetľujú ľahko a Komisia bola o nich informovaná v bodoch 3 a 4 odpovede žalobkyne na všeobecný informačný dokument. Boli spôsobené skutočnosťou, že Foshan Lihua a Foshan Henry Trading sú dve rôzne spoločnosti tej istej skupiny, a rozdielmi v dátumoch vykazovania. Podľa čínskeho práva taký výrobca, ako je žalobkyňa, musí vystavovať faktúry s uvedením dane z pridanej hodnoty (DPH) spoločnosti Foshan Henry Trading, keď bol tovar naložený a opustil Čínu. K tomu môže dôjsť niekoľko týždňov po tom, ako tovar fyzicky opustil Čínu. Naproti tomu taký vývozca, ako je Foshan Henry Trading, musí deklarovať tovar čínskym colným orgánom presne v čase jeho vývozu, teda keď tovar fyzicky opustil Čínu, takže často existujú veľké odchýlky medzi dátumami vykazovania žalobkyne a spoločnosti Foshan Henry Trading, a to najmä na konci roka, keď dochádzalo k vývozu niekedy obrovských množstiev tovaru. Foshan Henry Trading často nakladá a vyváža tovar počas posledných dvoch mesiacov roka, ale faktúry s uvedením DPH Foshan Lihua vystavuje v nasledujúcom roku. Z tohto dôvodu Foshan Henry Trading skladuje a vyváža niektorý tovar až v nasledujúcom roku. Z tohto dôvodu predstavoval vývoz spoločnosti Foshan Henry Trading niekedy 90 % výrobnéj kapacity. Táto situácia sa opakovala bez prerušenia niekoľko rokov až do roku 2013 vrátane.
- 200 Komisia nevysvetlila, ako došla k záveru uvedenému v odôvodnení 19 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého oneskorenia pri príprave súpisov tovaru nemôžu vysvetľovať pokračujúci trend počas obdobia troch rokov. Zdá sa, že v Číne sú takéto oneskorenia pomerne časté z dôvodu účtovných postupov a zápisu do verejných registrov.
- 201 Komisia tieto tvrdenia nezohľadnila, keďže odôvodnenia 18 a 19 napadnutého rozhodnutia doslovne preberajú odôvodnenia 15 a 16 všeobecného informačného dokumentu.
- 202 Pokiaľ ide o odôvodnenia 20 až 22 napadnutého rozhodnutia, hoci Komisia uznala, že osvedčenie „ES“ je nástrojom bezpečnosti a značkou kvality používanou na iných trhoch, ako je trh Únie, uviedla, že sa zdá byť nepravdepodobné, že by to samo osebe odôvodňovalo nákladný postup na získanie osvedčenia „ES“, ak nebolo zámerom začať vyvážať do Únie.

- 203 V odôvodnení 22 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k záveru, že keďže informácie predložené žalobkyňou sú neúplné a v rozpore s inými informáciami, ktoré má k dispozícii, nemožno vylúčiť, že počas pôvodného obdobia prešetrovania Foshan Henry Trading vyvážala predmetný výrobok do Únie buď priamo alebo prostredníctvom prepojených spoločností alebo v rámci dohôd o výrobe uzatvorených s inými nezávislými spoločnosťami. Predmetným prešetrovaním preto nebolo možné stanoviť, že žalobkyňa nevyvážala predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania. V dôsledku doslovného prebratia odôvodnení 17 až 19 všeobecného informačného dokumentu Komisia nezohľadnila protiargumenty, ktoré žalobkyňa predložila v bodoch 5 a 6 svojej odpovede na tento dokument a ktoré sú uvedené v prílohe A 5 žaloby. Žalobkyňa preukázala, akú dôležitosť má osvedčenie „ES“ dokonca aj pre kórejských zákazníkov. Dodržiavanie bezpečnostných noriem Únie je dôležitým propagačným nástrojom pre predaj mimo Únie, čo Komisia nezohľadnila, pričom trvala na svojom stanovisku, podľa ktorého vysoké náklady na osvedčenie vydané v roku 2004 preukazujú zámer žalobkyne začať vyvážať do Únie.
- 204 Hoci je pravda, že žalobkyňa chcela vždy vyvážať do Únie, žiaľ sa jej to do roku 2013 nepodarilo dosiahnuť a Komisia nemá žiadny dôkaz o konkretizácii tohto zámeru. Navyše jej vznikli náklady nevyhnutné na získanie osvedčenia „ES“ nielen na účely toho, aby mohla vyvážať do Únie, ale aj na iné trhy, kde takéto osvedčenie môže predstavovať obchodnú výhodu.
- 205 V odôvodnení 22 napadnutého rozhodnutia Komisia kvalifikuje informácie poskytnuté žalobkyňou ako neúplné a protichodné, ale nie je schopná spresniť, aké informácie sú neúplné alebo protichodné, ani prečo by také mali byť.
- 206 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 207 V tomto ohľade a tak, ako to bolo pripomenuté v rámci štvrtého žalobného dôvodu, z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo byť vypočutý je neoddeliteľnou súčasťou dodržiavania práva na obranu a že toto právo zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri bod 147 vyššie).
- 208 Účelom pravidla, podľa ktorého sa príjemcovi rozhodnutia spôsobujúceho ujmu musí umožniť, aby pred prijatím rozhodnutia predložil pripomienky, je predovšetkým to, aby táto osoba mohla opraviť chybu alebo uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri bod 148 vyššie).
- 209 Okolnosť, že odôvodnenia 17 až 20 a 22 napadnutého rozhodnutia znejú rovnako ako odôvodnenia 14 až 18 všeobecného informačného dokumentu však ešte neznamená, ako to tvrdí Komisia, že Komisia opomenula zohľadniť vysvetlenia poskytnuté žalobkyňou a že tým porušila jeho právo byť vypočutý počas správneho konania. Ako uviedli hlavní účastníci konania, je potrebné pripomenúť návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Slynn vo veci Hasselblad/Komisia (86/82, EU:C:1983:204), podľa ktorých táto okolnosť skôr znamená, že tvrdenia a dôkazy predložené žalobkyňou nemohli Komisiu presvedčiť, a preto ich odmietla. Z listu žalobkyne z 15. januára 2016 zaslaného Komisii s cieľom zhrnúť obsah vypočutia z 13. januára 2016 navyše vyplýva, že žalobkyňa vzala na vedomie, že tvrdenia a dokumenty predložené Komisii vrátane tých, ktoré nasledovali po zverejnení všeobecného informačného dokumentu, neboli spôsobilé presvedčiť Komisiu, že obe sporné podmienky získania štatútu nového vyvážajúceho výrobcu stanovené v článku 3 konečného nariadenia boli splnené. Nemôže tak tvrdiť, že Komisia jednoducho ignorovala informácie, ktoré dostala.
- 210 Tento záver je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej z odôvodnenia požadovaného článkom 296 ZFEÚ musia byť jednoznačne a nepochybne zrejmé úvahy inštitúcie, ktorá prijala predmetný akt, aby mali dotknuté osoby možnosť oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby sa im umožnilo obhajovať svoje práva a aby mal súd možnosť vykonať svoje preskúmanie. Nemožno však vyžadovať, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či spĺňa

požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Okrem toho odôvodnenie napadnutého aktu sa musí posudzovať najmä s prihliadnutím na informácie, ktoré boli oznámené žalobkyni, a pripomienky, ktoré predložila počas správneho konania. Konkrétne sa nevyžaduje, aby sa v odôvodnení rozhodnutí v oblasti antidumpingu špecifikovali jednotlivé skutkové a právne okolnosti, ktoré sú často veľmi početné a komplikované a ktoré sú ich predmetom, keďže tieto rozhodnutia patria do systematického rámca súboru opatrení, ktorého sú súčasťou. V tomto ohľade postačuje, aby bolo odôvodnenie zo strany inštitúcií v týchto rozhodnutiach uvedené jasne a jednoznačne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuvverejnený, EU:T:2014:271, bod 120 a citovanú judikatúru).

- 211 Navyše odôvodnenie 21 napadnutého rozhodnutia presne zodpovedá pripomienkam predloženým žalobkyňou po oznámení všeobecného informačného dokumentu.
- 212 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkyne, ktorými chce preukázať porušenie svojho práva byť vypočutý len na základe totožnosti niekoľkých dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a vo všeobecnom informačnom dokumente, musia byť odmietnuté.
- 213 Ďalej je potrebné preskúmať osobitnú kritiku uvádzanú žalobkyňou voči konkrétnym odôvodneniam napadnutého rozhodnutia.
- 214 Po prvé, pokiaľ ide o kritiku odôvodnenia 17 napadnutého rozhodnutia (pozri body 197 a 198 vyššie), tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa nemohla vyjadriť k zdrojom informácií, na ktoré odkazuje Komisia, je vyvrátené druhou žiadosťou o objasnenia, ktorá sa nachádza v prílohe B 18 vyjadrenia k žalobe. Komisia jasne uvádza, že jej zdrojmi informácií sú internetové stránky samotnej žalobkyne a spoločnosti Global Manufacturer Certification (ďalej len „GMC“), podniku medzinárodného významu, ktorý vykonal audit žalobkyne v roku 2009 v rámci certifikačného postupu. Toto tvrdenie preto treba odmietnuť.
- 215 Hoci žalobkyňa tvrdí, že vo svojej odpovedi na všeobecný informačný dokument predložila vysvetlenia týkajúce sa tejto veci, je nutné konštatovať, že ani jeden z dvoch listov uvedených v prílohe A 6 žaloby neobsahuje žiadnu informáciu, ktorá by mohla vysvetliť existujúce rozdiely, pokiaľ ide o výrobnú kapacitu, medzi odpoveďou uvedenou na dotazníku a údajmi, ktoré vyplývajú tak z jej internetovej stránky, ako aj z internetovej stránky spoločnosti GMC. Toto tvrdenie je teda potrebné odmietnuť.
- 216 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sú odpovede žalobkyne na dotazník založené na jej správach, ktoré boli auditované a predložené Komisii, je potrebné konštatovať, že neidentifikuje, kde presne sa potrebná informácia nachádza v spise Všeobecného súdu. Navyše nevyvracia tvrdenie Komisie, podľa ktorého tieto audity neobsahujú predmetnú informáciu.
- 217 Nie je ani dôveryhodné pokúšať sa odôvodniť také významné odchýlky, ako sú odchýlky odhalené Komisiou, na základe tvrdenia, že informácie uvedené na jej vlastnej internetovej stránke či dokonca na internetovej stránke spoločnosti GMC nie sú presné, pretože neboli získané po dôkladnej analýze. Toto tvrdenie teda nemôže obstáť.
- 218 V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že pred Všeobecným súdom sa žalobkyňa obmedzila na všeobecné tvrdenia. Žalobkyňa nepredložila žiadnu analýzu s cieľom preukázať nesprávnosť údajov použitých Komisiou alebo zjavnú nesprávnosť záverov, ku ktorým dospela.
- 219 Po druhé aj keď sa odôvodnenie 18 napadnutého rozhodnutia uvádza medzi napadnutými odôvodneniami, žalobkyňa na pojednávaní uznala, že vo vzťahu k nemu neuviedla žiadnu konkrétnu kritiku. Je teda potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že dôvody uvedené v tomto odôvodnení sú postihnuté protiprávnosťou uvádzanou v predmetnom žalobnom dôvode.

- 220 Po tretie, pokiaľ ide o odôvodnenie 19 napadnutého rozhodnutia, postačuje konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala existenciu pravidla čínskeho práva v oblasti DPH, ktorého sa dovoľáva [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. októbra 2017, *Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe* (SDC-444S), T-318/16, neuvverejnený, EU:T:2017:719, bod 72]. Žalobkyňa nepreukázala ani to, že k väčšine jej vývozov skutočne došlo na konci roka. Navyše z prílohy B 12 vyjadrenia k žalobe vyplýva, že od roku 2009 do roku 2015 predaje spoločnosti Foshan Henry Trading v posledných dvoch mesiacoch každého z týchto rokov vôbec neprekročili predaje realizované v priebehu iných mesiacov. Okrem toho Komisia správne tvrdí, že na základe rozdielov v dátumoch registrácie možno vysvetliť posun objemov len v jednom roku. Žalobkyňa pritom tvrdila, že táto situácia sa nepretržite opakuje už mnoho rokov až do roku 2013 vrátane. Ak teda k posunu dôjde počas obdobia niekoľkých rokov, už neexistuje žiadny rozdiel, pretože všetok objem nevykázaný v danom roku sa musí vykázať v nasledujúcom roku a celkový objem za jednotlivé roky zostane rovnaký alebo bude veľmi podobný. Tvrdenia proti odôvodneniu 19 napadnutého rozhodnutia teda musia byť odmietnuté.
- 221 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa vplyvu držby osvedčenia „ES“ žalobkyne na posúdenie podmienky, podľa ktorej žiadateľ o štatút nového vyvážajúceho výrobcu musí preukázať, že nevyvážal predmetný výrobok do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania, závery Komisie treba posudzovať v kontexte veci. Komisia súhlasí s tým, že takéto osvedčenie môže v niektorých tretích krajinách predstavovať nástroj predaja. Náklady a úsilie, ktoré treba vynaložiť na jeho získanie, sú však také, že by nemalo zmysel snažiť sa ho získať bez existencie jasného zámeru vyvážať predmetný výrobok aj do Únie. Žalobkyňa pritom v žalobe výslovne uznala, že vždy chcela vyvážať predmetný výrobok do Únie. Je pravda, že táto okolnosť nepreukazuje, že žalobkyňa skutočne uskutočňovala vývozy do Únie počas pôvodného obdobia prešetrovania. Jej zámer vyvážať do Únie od roku 2002 spojený so získaním uvedeného osvedčenia je dôkazom, ktorý vzhľadom na protichodnosť niektorých informácií poskytnutých žalobkyňou a skutočnosť, že nepredložila potrebné informácie, môže posilniť záver uvedený v odôvodnení 22 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého nepreukázala neexistenciu vývozov do Únie počas predmetného obdobia.
- 222 Vzhľadom na to, že tento záver už dostatočne vyplýva z odôvodnení 16 až 19 napadnutého rozhodnutia, tvrdenia uvedené v odôvodneniach 20 a 21 napadnutého rozhodnutia sa musia považovať za nadbytočné. Platí to o to viac, že žalobkyňa vo svojom liste z 15. januára 2016, v ktorom je zhrnutý obsah vypočutia z 13. januára 2016, v podstate uviedla, že vzala na vedomie skutočnosť, že dôvod Komisie týkajúci sa označenia „ES“ je dodatočným faktorom.
- 223 Preto prípadná dôvodnosť tvrdení žalobkyne smerujúcich proti odôvodneniam 20 a 21 napadnutého rozhodnutia nemôže mať za následok neplatnosť záveru uvedeného v odôvodnení 22 tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o preskúmanú podmienku. Okrem toho je opätovne potrebné pripomenúť, že toto odôvodnenie je založené aj na okolnosti, ktorá bola už uvedená v odôvodnení 18 všeobecného informačného dokumentu, že nemožno vylúčiť, že žalobkyňa vyvážala predmetný výrobok do Únie v rámci dohôd o výrobe uzatvorených s inými nezávislými spoločnosťami. Bolo pritom preukázané, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa takmer celý či dokonca celý jej vývoz pred rokom 2013 uskutočnil prostredníctvom obchodného podniku Foshan Guangchengda Import & Export, je v rozpore tak s dokumentom nachádzajúcim sa v prílohách B 19 a B 29 vyjadrenia k žalobe, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa predávala značné množstvá svojich výrobkov aj iným exportným podnikom, ako aj vlastnými vyhláseniami žalobkyne, podľa ktorých v roku 2009 predávala svoje výrobky nezávislému obchodníkovi v Malajzii. Nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že jej výrobky neboli následne týmito podnikmi vyvážané do Únie. Namiesto toho priznala, že po ich predaji obchodníkom stratila ich stopu.
- 224 Siedmy žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 9.5 antidumpingovej dohody

- 225 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej uložila protiprávnu podmienku, keď ju požiadala o poskytnutie dôkazu o reprezentatívnych objemoch alebo akomkoľvek inom objeme vývozov do Únie po pôvodnom období prešetrovania, pretože nebola stanovená v článku 9.5 antidumpingovej dohody.
- 226 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 227 V tomto ohľade sa v odôvodnení 10 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že žalobkyňa je vyvážajúcim výrobcom predmetného výrobku a že skutočne vyvážala do Únie po pôvodnom období prešetrovania. Prípadné zistenie nesúlady tretej podmienky stanovenej v článku 3 konečného nariadenia vzhľadom na článok 9.5 antidumpingovej dohody by tak nemalo za následok zlepšenie právneho postavenia žalobkyne. Tento žalobný dôvod je teda neúčinný.
- 228 Keďže ôsmy žalobný dôvod treba zamietnuť, je potrebné zamietnuť aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 229 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 230 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť, aby okrem toho, že bude znášať svoje vlastné trovy konania, nahradila trovy konania Komisie v súlade s jej návrhmi.
- 231 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamietá.**
- 2. Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
- 3. Cerame-Unie AISBL znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. marca 2019.

Podpisy